2026/1348

2026.6.19.

FORDÍTÁS

Az Egyesült Nemzetek Szervezete kiberbűnözés elleni egyezménye az információs és kommunikációs technológiai rendszerek felhasználásával elkövetett bizonyos bűncselekmények elleni küzdelemre és a súlyos bűncselekmények bizonyítékainak elektronikus formában történő megosztására irányuló nemzetközi együttműködés erősítéséről

PREAMBULUM

EZEN EGYEZMÉNY RÉSZES ÁLLAMAI,

SZEM ELŐTT TARTVA az Egyesült Nemzetek Alapokmányának céljait és elveit,

TUDOMÁSUL VÉVE, hogy az információs és kommunikációs technológiák amellett, hogy nagyon jelentős potenciállal bírnak a társadalmak fejlődése szempontjából, új lehetőségeket kínálnak a bűncselekmények elkövetői számára, hozzájárulhatnak a bűncselekmények számának és sokféleségének növekedéséhez, és negatív hatással lehetnek az államokra, a vállalkozásokra, valamint az egyének és az egész társadalom jóllétére,

AGGODALOMMAL SZEMLÉLVE, hogy az információs és kommunikációs technológiai rendszerek használata jelentős hatással lehet olyan bűncselekmények nagyságrendjére, gyorsaságára és hatókörére, mint a terrorizmushoz és a nemzetközi szervezett bűnözéshez kapcsolódó bűncselekmények, például az emberkereskedelem, a migránscsempészés, a tűzfegyverek, részeik, alkotóelemeik és a lőszerek tiltott gyártása és kereskedelme, a kábítószer-kereskedelem és a kulturális javak tiltott kereskedelme,

AZZAL A MEGGYŐZŐDÉSSEL, hogy kiemelt figyelmet kell fordítani a társadalom kiberbűnözéssel szembeni védelmét célzó globális büntető igazságszolgáltatási politika kialakítására, többek között megfelelő jogszabályok elfogadásával, a bűncselekmények és az eljárási hatáskörök egységes meghatározásával, valamint az ilyen cselekmények nemzeti, regionális és nemzetközi szinten történő hatékonyabb megelőzésére és az ellenük való küzdelemre irányuló nemzetközi együttműködés előmozdításával,

AZZAL AZ ELTÖKÉLT SZÁNDÉKKAL, hogy megtagadják a biztonságos menedéket a kiberbűnözésben részt vevőktől azáltal, hogy az ilyen bűncselekményeket az elkövetésük helyétől függetlenül büntetőeljárás alá vonják,

HANGSÚLYOZVA, hogy fokozni kell az államok közötti koordinációt és együttműködést többek között technikai segítségnyújtás és kapacitásépítés révén, beleértve a technológia kölcsönösen elfogadott feltételek szerinti átadását az országok – különösen a fejlődő országok – kérésére annak érdekében, hogy javítsák a nemzeti jogszabályaikat és kereteiket, és fokozzák a nemzeti hatóságok kapacitását a kiberbűnözés valamennyi formájának kezelésére, ideértve annak megelőzését, felderítését, kivizsgálását és vádhatósági eljárás alá vonását, és ezzel összefüggésben hangsúlyozva az ENSZ szerepét,

FELISMERVE a kiberbűnözés áldozatainak növekvő számát, az igazságszolgáltatás fontosságát ezen áldozatok számára, valamint annak szükségességét, hogy ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények megelőzése és az ellenük való küzdelem érdekében hozott intézkedések keretében foglalkozzanak a kiszolgáltatott helyzetben lévő személyek szükségleteivel,

AZZAL AZ ELTÖKÉLT SZÁNDÉKKAL, hogy hatékonyabban előzzék meg, derítsék fel és szorítsák vissza a kiberbűnözés eredményeként szerzett vagyon nemzetközi átruházását, és megerősítsék az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekményekből származó jövedelem visszaszerzése és visszaszolgáltatása terén folytatott nemzetközi együttműködést,

SZEM ELŐTT TARTVA, hogy a kiberbűnözés megelőzése és az ellene folytatott küzdelem valamennyi állam felelőssége, és hogy az államoknak az érintett nemzetközi és regionális szervezetek, valamint a nem kormányzati szervezetek, a civil társadalmi szervezetek, a tudományos intézmények és a magánszektorbeli szervezetek támogatásával és bevonásával együtt kell működniük egymással annak érdekében, hogy az e területen tett erőfeszítéseik eredményesek legyenek,

FELISMERVE a nemi dimenzió általános érvényesítésének fontosságát az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények megelőzésére és az ellenük való küzdelemre irányuló valamennyi releváns erőfeszítésben, a nemzeti joggal összhangban,

SZEM ELŐTT TARTVA, hogy el kell érni a bűnüldözési célokat, és biztosítani kell az alkalmazandó nemzetközi jogi és regionális eszközökben rögzített emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartását,

ELISMERVE a magánéletbe való önkényes vagy jogellenes beavatkozással szembeni védelemhez való jogot és a személyes adatok védelmének fontosságát,

MÉLTÁNYOLVA az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatala, valamint más nemzetközi és regionális szervezetek által a kiberbűnözés megelőzése és az ellene folytatott küzdelem terén végzett munkát,

EMLÉKEZTETVE az ENSZ Közgyűlésének 2019. december 27-i 74/247. sz. és 2021. május 26-i 75/282. sz. határozatára,

FIGYELEMBE VÉVE a büntetőügyekben folytatott együttműködésről szóló meglévő nemzetközi és regionális egyezményeket és szerződéseket, valamint az Egyesült Nemzetek Szervezetének tagállamai között fennálló hasonló szerződéseket,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Célmeghatározás

Ezen Egyezmény céljai a következők:

(a) a kiberbűnözés hatékonyabb és eredményesebb megelőzésére és az ellene való küzdelemre irányuló intézkedések előmozdítása és erősítése;

(b) a kiberbűnözés megelőzése és az ellene való küzdelem terén folytatott nemzetközi együttműködés előmozdítása, megkönnyítése és erősítése; valamint

(c) a kiberbűnözés megelőzését és az ellene való küzdelmet célzó – különösen a fejlődő országok javát szolgáló – technikai segítségnyújtás és kapacitásépítés előmozdítása, megkönnyítése és támogatása.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen Egyezmény alkalmazásában:

(a) „információs és kommunikációs technológiai rendszer”: minden olyan eszköz vagy egymással összekapcsolt vagy egymáshoz kapcsolódó eszközök csoportja, amelyek közül egy vagy több valamely program alapján elektronikus adatok gyűjtését, tárolását és automatizált kezelését végzi;

(b) „elektronikus adatok”: tények, információk vagy fogalmak megjelenítése olyan formában, amely alkalmassá teszi azokat információs és kommunikációs technológiai rendszer általi feldolgozásra, ideértve azon programokat is, amelyek alkalmasak valamely funkciónak információs és kommunikációs technológiai rendszer általi elvégeztetésére;

(c) „forgalmi adatok”: mindazok az információs és kommunikációs technológiai rendszerrel továbbított közléssel kapcsolatos, a közlési lánc részét képező információs és kommunikációs technológiai rendszer által létrehozott elektronikus adatok, amelyek a közlés forrását, címzettjét, útvonalát, időpontját, dátumát, méretét, időtartamát vagy a mögöttes szolgáltatás jellegét fejezik ki;

(d) „tartalmi adatok”: minden olyan, az előfizetői és a forgalmi adatoktól eltérő elektronikus adat, amely az információs és kommunikációs technológiai rendszer által továbbított adatok tartalmához kapcsolódik, ideértve egyebek mellett a képeket, a szöveges üzeneteket, a hangüzeneteket, a hangfelvételeket és a videofelvételeket;

(e) „szolgáltató” olyan köz- vagy magánszektorbeli szervezet, amely

(i) biztosítja a szolgáltatása felhasználói számára az információs és kommunikációs technológiai rendszeren keresztül történő kommunikáció képességét; vagy

(ii) elektronikus adatokat kezel vagy tárol az ilyen hírközlési szolgáltatás vagy az ilyen szolgáltatást igénybe vevő felhasználók nevében;

(f) „előfizetői információk”: minden olyan, a szolgáltató birtokában lévő, a forgalmi és a tartalmi adatoktól eltérő információ, amely a szolgáltatásainak előfizetőivel kapcsolatos, és amely alapján megállapítható:

(i) az igénybe vett kommunikációs szolgáltatás jellege, a hozzá kapcsolódó technikai rendelkezések és a szolgálatás időtartama;

(ii) az előfizető személyazonossága, postai vagy földrajzi címe, telefonszáma vagy egyéb elérhetőségi száma, számlázási vagy fizetési adatai, amelyek a szolgáltatási szerződés vagy megállapodás alapján állnak rendelkezésre;

(iii) minden egyéb, a kommunikációs berendezés telepítésének helyére vonatkozó információ, amely szolgáltatási szerződés vagy megállapodás alapján áll rendelkezésre;

(g) „személyes adatok”: azonosított vagy azonosítható természetes személyre vonatkozó bármely információ;

(h) „súlyos bűncselekmény”: olyan bűncselekménynek minősülő magatartás, amely esetében a büntetési tétel felső határa legalább négy év szabadságelvonás vagy amely ennél súlyosabb büntetéssel büntetendő;

(i) „vagyon”: mindennemű vagyoni eszköz, beleértve az anyagi vagy eszmei, ingó vagy ingatlan, materiális vagy immateriális javakat és a virtuális eszközöket is, valamint az ilyen vagyoni eszközökhöz fűződő jogcímet vagy a bennük lévő érdekeltséget bizonyító jogi dokumentumot vagy okiratot;

(j) „bűncselekményből származó jövedelem”: közvetlen vagy közvetett módon bűncselekmény elkövetéséből származó vagy annak útján szerzett bármely vagyon;

(k) „befagyasztás” vagy „lefoglalás”: a vagyontárgyak átruházásának, átváltásának, kezelésének vagy mozgásának ideiglenes megtiltása, illetve a vagyon feletti felügyelet vagy ellenőrzés ideiglenes átvétele bíróság vagy más illetékes hatóság által hozott határozat alapján;

(l) „elkobzás”: a vagyontárgytól való végleges megfosztás bíróság vagy más illetékes hatóság által hozott határozat alapján;

(m) „alapbűncselekmény”: minden olyan bűncselekmény, amelynek az eredményeként keletkezett jövedelem ezen Egyezmény 17. cikkében meghatározott bűncselekmény elkövetési tárgyává válhat;

(n) „regionális gazdasági integrációs szervezet”: valamely térség szuverén államai által alkotott olyan szervezet, amelyre a tagállamai az ezen Egyezmény által szabályozott kérdések tekintetében átruházták hatáskörüket, és amely a belső eljárásainak megfelelően kellő felhatalmazást kapott ezen Egyezmény aláírására, megerősítésére, elfogadására, jóváhagyására vagy az ahhoz való csatlakozásra; ezen Egyezményben a részes államokra való hivatkozás e szervezetekre a hatáskörük keretein belül vonatkozik;

(o) „veszélyhelyzet”: olyan helyzet, amelyben valamely természetes személy életét vagy biztonságát jelentős és közvetlen veszély fenyegeti.

3. cikk

Hatály

Ezen Egyezmény – annak eltérő rendelkezése hiányában – az alábbiakra alkalmazandó:

(a) az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekmények megelőzése, nyomozása és vádhatósági eljárás alá vonása, ideértve az ilyen bűncselekményekből származó jövedelem befagyasztását, lefoglalását, elkobzását és visszaszolgáltatását;

(b) bizonyítékok elektronikus formában történő gyűjtése, beszerzése, megőrzése és megosztása nyomozások vagy büntetőeljárások céljából, ezen Egyezmény 23. és 35. cikkében előírtaknak megfelelően.

4. cikk

Az Egyesült Nemzetek Szervezetének egyéb egyezményei és jegyzőkönyvei alapján meghatározott bűncselekmények

1. Annak érdekében, hogy azokat az egyéb alkalmazandó ENSZ-egyezményeket és -jegyzőkönyveket is végrehajtsák, amelyeknek szintén részes felei, a részes államok biztosítják, hogy az ilyen egyezmények és jegyzőkönyvek alapján meghatározott bűncselekmények a nemzeti jog szerint akkor is bűncselekménynek minősüljenek, ha információs és kommunikációs technológiai rendszerek használatával követik el őket.

2. E cikk egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy bűncselekményeket határoz meg ezen Egyezmény alapján.

5. cikk

A szuverenitás védelme

1. A részes államok ezen Egyezmény szerinti kötelezettségeiknek az államok szuverén egyenlőségének és területi integritásának, továbbá a más államok belügyeibe való be nem avatkozásnak az elvével összhangban tesznek eleget.

2. Ezen Egyezmény egyetlen rendelkezése sem biztosít jogot a részes államok számára más állam területén joghatóság gyakorlására és a nemzeti joga értelmében kizárólag az adott másik állam hatóságainak fenntartott feladatok ellátására.

6. cikk

Az emberi jogok tiszteletben tartása

1. A részes államok biztosítják, hogy az ezen Egyezmény szerinti kötelezettségeik végrehajtása összhangban legyen az emberi jogok nemzetközi joga szerinti kötelezettségeikkel.

2. Az alkalmazandó emberi jogi normák szerint és velük összeegyeztethető módon ezen Egyezmény egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy megengedi az emberi jogok és az alapvető szabadságok – köztük a véleménynyilvánítás, a lelkiismeret, a véleményalkotás, a vallás vagy meggyőződés, a békés célú gyülekezés és az egyesülés szabadságához kapcsolódó jogok – elnyomását.

II. FEJEZET

BŰNCSELEKMÉNNYÉ NYILVÁNÍTÁS

7. cikk

Jogosulatlan belépés

1. Minden részes állam meghozza azokat a jogalkotási és egyéb intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy nemzeti joga szerint bűncselekménynek minősüljön valamely információs és kommunikációs technológiai rendszer egészébe vagy bármely részébe történő jogosulatlan belépés, amennyiben azt szándékosan követik el.

2. A részes államok előírhatják, hogy a bűncselekmény törvényi tényállása biztonsági intézkedések megsértésével, elektronikus adatok megszerzésének szándékával vagy egyéb tisztességtelen vagy bűnelkövetési szándékkal, vagy egy másik információs és kommunikációs technológiai rendszerhez kapcsolódó információs és kommunikációs technológiai rendszert érintően történő elkövetés legyen.

8. cikk

Jogosulatlan kifürkészés

1. Minden részes állam meghozza azokat a jogalkotási és egyéb intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy nemzeti joga szerint bűncselekménynek minősüljön elektronikus adatok információs és kommunikációs technológiai rendszerekbe, információs és kommunikációs technológiai rendszerekből, illetve azokon belül történő, nem nyilvános továbbításának – ideértve az ilyen elektronikus adatokat hordozó információs és kommunikációs technológiai rendszerekből származó elektromágneses sugárzást is – technikai eszközökkel történő kifürkészése, amennyiben azt szándékosan és jogosulatlanul követik el.

2. A részes államok előírhatják, hogy a bűncselekmény törvényi tényállása tisztességtelen vagy bűnelkövetési szándékkal, vagy másik információs és kommunikációs technológiai rendszerhez kapcsolódó információs és kommunikációs technológiai rendszert érintően történő elkövetés legyen.

9. cikk

Elektronikus adatok megsértése

1. Minden részes állam meghozza azokat a jogalkotási és egyéb intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy nemzeti joga szerint bűncselekménynek minősüljön az elektronikus adatok megrongálása, törlése, minőségi rontása, megváltoztatása vagy elrejtése, amennyiben azt szándékosan és jogosulatlanul követik el.

2. A részes államok előírhatják, hogy az e cikk (1) bekezdésében leírt magatartásnak súlyos sérelmet kell okoznia.

10. cikk

Információs és kommunikációs technológiai rendszer megsértése

Minden részes állam meghozza azokat a jogalkotási és egyéb intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy nemzeti joga szerint bűncselekménynek minősüljön valamely információs és kommunikációs technológiai rendszer működésének elektronikus adatok bevitelével, továbbításával, megrongálásával, törlésével, minőségi rontásával, megváltoztatásával vagy elrejtésével történő jelentős akadályozása, amennyiben azt szándékosan és jogosulatlanul követik el.

11. cikk

Eszközökkel való visszaélés

1. Minden részes állam meghozza azokat a jogalkotási és egyéb intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy – szándékos és jogosulatlan elkövetés esetén – nemzeti joga szerint bűncselekménynek minősüljön:

(a) az alábbiak megszerzését, előállítását, értékesítését, felhasználás céljából történő beszerzését, importját, forgalmazását vagy egyéb módon történő rendelkezésre bocsátását:

(i) elsősorban a jelen Egyezmény 7–10. cikke alapján meghatározott bármely bűncselekmény elkövetésére tervezett vagy átalakított eszköz, a rajta lévő programot is ideértve; vagy

(ii) jelszó, hozzáférési hitelesítő adatok, elektronikus aláírás vagy olyan hasonló adatok, amelyekkel az információs és kommunikációs technológiai rendszer egésze vagy bármely része hozzáférhető;

azzal a szándékkal elkövetve, hogy az eszközt a rajta lévő programmal együtt, illetve a jelszót, a hozzáférési hitelesítő adatokat, az elektronikus aláírást vagy a hasonló adatokat ezen Egyezmény 7–10. cikke alapján meghatározott bármely bűncselekmény elkövetésére használják fel; valamint

(b) az e cikk (1) bekezdése a) pontjának i. vagy ii. alpontjában említett dolog birtoklását azzal a szándékkal, hogy ezen Egyezmény 7–10. cikke alapján meghatározott bármely bűncselekmény elkövetésére használják fel.

2. E cikk nem értelmezhető úgy, hogy büntetőjogi felelősséget hoz létre abban az esetben, ha az e cikk (1) bekezdésében említett megszerzés, előállítás, értékesítés, felhasználás céljából történő beszerzés, behozatal, forgalmazás vagy egyéb módon történő rendelkezésre bocsátás, illetve birtoklás nem az ezen Egyezmény 7–10. cikke alapján meghatározott bűncselekmény elkövetésére, hanem például információs és kommunikációs technológiai rendszer engedélyezett tesztelésére vagy védelmére irányul.

3. Mindegyik részes állam fenntarthatja magának a jogot, hogy ne alkalmazza e cikk (1) bekezdését, feltéve, hogy e fenntartás nem érinti az e cikk (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontjában említett dolgok értékesítését, forgalmazását vagy egyéb módon történő rendelkezésre bocsátását.

12. cikk

Információs és kommunikációs technológiai rendszerrel kapcsolatos hamisítás

1. Minden részes állam meghozza azokat a jogalkotási és egyéb intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy – szándékos és jogosulatlan elkövetés esetén – nemzeti joga szerint bűncselekménynek minősüljön az elektronikus adatok olyan bevitele, megváltoztatása, törlése vagy elrejtése, amely nem hiteles adatokat eredményez azzal a szándékkal, hogy azokat hitelesnek tekintsék, vagy azokkal kapcsolatban jogi szempontból úgy járjanak el, mintha hitelesek lennének, függetlenül attól, hogy az adatok közvetlenül olvashatók és érthetők-e.

2. A részes államok a büntetőjogi felelősség fennállását csalárd, vagy hasonló tisztességtelen szándék vagy bűnelkövetési szándék meglétéhez köthetik.

13. cikk

Információs és kommunikációs technológiai rendszerrel kapcsolatos lopás vagy csalás

Minden részes állam meghozza azokat a jogalkotási és egyéb intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy nemzeti joga szerint bűncselekménynek minősüljön más személy számára vagyoni kár okozása, amennyiben azt szándékosan és jogosulatlanul, az alábbiak révén követik el:

(a) elektronikus adatok bármilyen bevitele, megváltoztatása, törlése vagy elrejtése;

(b) valamely információs és kommunikációs technológiai rendszer működésébe történő bármilyen beavatkozás;

(c) ténybeli körülményeket illetően valamely információs és kommunikációs technológiai rendszeren keresztül megvalósított bármilyen megtévesztés, amelynek hatására valamely személy megtesz valamit, amit egyébként nem tett volna meg vagy elmulaszt megtenni valamit, amit egyébként nem mulasztott volna el;

saját részre vagy más személy részére jogellenesen történő pénz- vagy egyéb vagyonszerzés csalárd vagy tisztességtelen szándékával.

14. cikk

Gyermekek online szexuális bántalmazásával vagy szexuális kizsákmányolásával kapcsolatos tartalmakkal összefüggő bűncselekmények

1. Minden részes állam meghozza azokat a jogalkotási és egyéb intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy – szándékos és jogosulatlan elkövetés esetén – nemzeti joga szerint bűncselekménynek minősüljenek az alábbi magatartások:

(a) gyermekek szexuális bántalmazásával vagy kizsákmányolásával kapcsolatos tartalom információs és kommunikációs technológiai rendszeren keresztüli előállítása, felkínálása, értékesítése, forgalmazása, továbbítása, sugárzása, megjelenítése, közzététele vagy egyéb módon történő hozzáférhetővé tétele;

(b) gyermekek szexuális bántalmazásával vagy kizsákmányolásával kapcsolatos tartalom információs és kommunikációs technológiai rendszeren keresztül történő igénylése, beszerzése vagy azokhoz való hozzáférés;

(c) információs és kommunikációs technológiai rendszerben vagy más adathordozón tárolt, gyermekek szexuális bántalmazásával vagy kizsákmányolásával kapcsolatos tartalom birtoklása vagy ellenőrzése;

(d) az e bekezdés a)–c) pontja alapján meghatározott bűncselekmények finanszírozása, amelyet a részes államok külön bűncselekménnyé nyilváníthatnak.

2. E cikk alkalmazásában „gyermekek szexuális bántalmazásával vagy gyermekek szexuális kizsákmányolásával kapcsolatos tartalom” alatt vizuális tartalom értendő, továbbá magában foglalhat olyan írott anyagot vagy audiotartalmat, amely 18. életévét be nem töltött személyt jelenít meg, ír le vagy ábrázol:

(a) valódi vagy színlelt szexuális tevékenység folytatása közben;

(b) bármilyen szexuális tevékenységet folytató személy jelenlétében;

(c) a nemi szerveinek elsősorban szexuális célú bemutatásával; vagy

(d) kínzás, illetve kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód, vagy büntetés elszenvedőjeként, és az ilyen anyag szexuális jellegű.

3. A részes államok előírhatják, hogy az e cikk (2) bekezdésében meghatározott tartalmak köre olyan anyagokra korlátozódjon, amelyek:

(a) létező személyt jelenítenek meg, írnak le vagy ábrázolnak; vagy

(b) vizuálisan jelenítik meg gyermek szexuális bántalmazását vagy kizsákmányolását.

4. Nemzeti joguk szerint és az alkalmazandó nemzetközi kötelezettségekkel összhangban a részes államok intézkedéseket hozhatnak az alábbiak bűncselekménnyé nyilvánításának kizárása érdekében:

(a) gyermekek cselekményei az őket ábrázoló saját készítésű anyagok tekintetében; vagy

(b) az e cikk (2) bekezdésének a)–c) pontjában leírt tartalmak beleegyezésen alapuló készítése, továbbítása vagy birtoklása, amennyiben az ábrázolt cselekmények a nemzeti jog szerint jogszerűek, és az ilyen anyagokat kizárólag az érintett személyek általi magánjellegű és beleegyezésen alapuló felhasználás céljából tartják.

5. Ezen Egyezmény egyetlen rendelkezése sem érinti azokat a nemzetközi kötelezettségeket, amelyek alkalmasabbak a gyermekek jogainak érvényesítésére.

15. cikk

Kapcsolatfelvétel vagy behálózás szexuális bűncselekmény gyermek sérelmére történő elkövetése céljából

1. Minden részes állam meghozza azokat a jogalkotási és egyéb intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy nemzeti joga szerint bűncselekménynek minősüljön valamely információs és kommunikációs technológiai rendszeren keresztül a gyermekkel történő szándékos kommunikációt, kapcsolatfelvételt, behálózást vagy bármiféle megegyezést megvalósító cselekmény a nemzeti jogban meghatározott szexuális bűncselekménynek a gyermek sérelmére történő elkövetése céljából, ideértve az ezen Egyezmény 14. cikke alapján meghatározott bármely bűncselekmény elkövetését is.

2. A részes államok előírhatják, hogy az e cikk (1) bekezdésében leírt magatartás valamilyen cselekvést eredményezzen.

3. A részes államok mérlegelhetik az e cikk (1) bekezdése szerinti bűncselekménnyé nyilvánítás kiterjesztését olyan személyek tekintetében, akik feltehetően gyermekek.

4. A részes államok intézkedéseket hozhatnak annak érdekében, hogy kizárják az e cikk (1) bekezdésében leírt magatartás bűncselekménnyé nyilvánítását, ha az elkövető gyermek.

16. cikk

Intim képek beleegyezés nélküli terjesztése

1. Minden részes állam meghozza azokat a jogalkotási és egyéb intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy – szándékos és jogosulatlan elkövetés esetén – nemzeti joga szerint bűncselekménynek minősüljön valamely személyt ábrázoló intim képnek a rajta látható személy beleegyezése nélkül, információs és kommunikációs technológiai rendszeren keresztül történő értékesítése, forgalmazása, továbbítása, közzététele vagy egyéb módon történő hozzáférhetővé tétele.

2. E cikk (1) bekezdésének alkalmazásában „intim kép” a 18. életévét betöltött személyről bármilyen eszközzel készített, szexuális jellegű képfelvétel, ideértve a fényképet és a videofelvételt is, amelyen látható az adott személy nemi szerve, vagy a személy olyan szexuális tevékenységet folytat, amely a felvétel készítésének időpontjában magánjellegű volt, és amellyel kapcsolatban az ábrázolt személy vagy személyek a bűncselekmény elkövetésének időpontjában észszerűen elvárhatta vagy elvárhatták a magánélet tiszteletben tartását.

3. A részes államok az „intim kép” fogalommeghatározását adott esetben a 18. életévüket be nem töltött személyek ábrázolására is kiterjeszthetik, ha e személyek elérik a nemzeti jog szerint szexuális tevékenységet folytatására vonatkozó alsó korhatárt, és a kép nem gyermekbántalmazást vagy -kizsákmányolást ábrázol.

4. E cikk alkalmazásában az intim képen ábrázolt, 18. életévét be nem töltött személy nem adhatja beleegyezését olyan intim kép terjesztéséhez, amely ezen Egyezmény 14. cikke alapján gyermekek szexuális bántalmazását vagy kizsákmányolását ábrázoló tartalomnak minősül.

5. A részes államok a büntetőjogi felelősség fennállását a sérelemokozás szándékának meglétéhez köthetik.

6. A részes államok a nemzeti joguk szerint és az alkalmazandó nemzetközi kötelezettségekkel összhangban egyéb intézkedéseket is hozhatnak az e cikkhez kapcsolódó kérdéseket illetően.

17. cikk

Bűncselekményből származó jövedelem tisztára mosása

1. Minden részes állam meghozza azokat a jogalkotási és egyéb intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy – szándékos elkövetés esetén – nemzeti joga szerint bűncselekménynek minősüljenek a következők:

(a) (i) vagyon átalakítása vagy átruházása annak tudatában, hogy az bűncselekményből származik, a vagyon jogellenes eredetének eltitkolása vagy leplezése céljából, vagy az alapbűncselekmény elkövetésében részt vevő személy részére a cselekményéhez fűződő jogkövetkezmények elkerüléséhez való segítségnyújtás céljából;

(ii) a vagyon valódi jellegének, forrásának, helyének, rendelkezésre állásának, mozgásának, tulajdonjogának vagy a hozzá fűződő jogoknak az eltitkolása vagy leplezése annak tudatában, hogy a vagyon bűncselekményből származik;

(b) Az adott részes állam jogrendszerének alapfogalmaira is figyelemmel:

(i) vagyon megszerzése, birtoklása vagy használata a szerzés időpontjában annak tudatában, hogy a vagyon bűncselekményből származik;

(ii) az e cikk alapján meghatározott bármely bűncselekmény elkövetésében való részvétel, elkövetésére való szövetkezés vagy az abban való megállapodás, elkövetésének megkísérlése, valamint elkövetésének támogatása, pártolása, elősegítése és ajánlása.

(2) E cikk (1) bekezdésének végrehajtása vagy alkalmazása során:

(a) minden részes állam alapbűncselekménnyé nyilvánítja a jelen Egyezmény 7–16. cikke alapján meghatározott releváns bűncselekményeket;

(b) azon részes államok, amelyek jogszabályai meghatározzák a konkrét alapbűncselekmények listáját, legalább az ezen Egyezmény 7–16. cikke alapján meghatározott bűncselekmények átfogó körét felveszik erre a listára;

(c) e bekezdés b) pontjának alkalmazásában az adott részes állam joghatóságán belül és azon kívül elkövetett bűncselekmények egyaránt az alapbűncselekmények körébe tartoznak. A részes állam joghatóságán kívül elkövetett bűncselekmények azonban csak akkor minősülnek alapbűncselekménynek, ha az érintett magatartás az elkövetés helye szerinti állam nemzeti joga szerint bűncselekmény, és az e cikket végrehajtó vagy alkalmazó részes állam nemzeti joga szerint is bűncselekmény lenne, ha ott követték volna el;

(d) mindegyik részes állam átadja az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkára részére az e cikket végrehajtó jogszabályainak és azok esetleges későbbi módosításainak egy példányát vagy azok leírását;

(e) amennyiben valamely részes állam nemzeti jogának alapelvei előírják, rendelkezni lehet arról, hogy az e cikk (1) bekezdésében meghatározott bűncselekmények elkövetése alapbűncselekményt elkövető személyekkel szemben ne legyen megállapítandó;

(f) az e cikk (1) bekezdésében meghatározott bűncselekmények tényállási elemeként előírt tudomásra, szándékra vagy célzatra objektív ténybeli körülményekből lehet következtetni.

18. cikk

Jogi személyek felelőssége

1. Mindegyik részes állam – saját jogelveivel összhangban – meghozza az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a jogi személyeknek az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekményekben való részvétel miatti felelőssége megállapítható legyen.

2. A részes államok jogelveinek függvényében a jogi személyeket büntetőjogi, polgári jogi vagy közigazgatási jogi felelősség terhelheti.

3. Ez a felelősség nem érinti a bűncselekményeket elkövető természetes személyek büntetőjogi felelősségét.

4. Valamennyi részes állam biztosítja különösen azt, hogy az e cikk alapján felelősségre vont jogi személyekkel szemben hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi vagy nem büntetőjogi szankciókat – köztük pénzügyi szankciókat – alkalmazzon.

19. cikk

Részvétel és kísérlet

1. Minden részes állam meghozza azokat a jogalkotási és egyéb intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy nemzeti joga szerint bűncselekménynek minősüljön a jelen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekményekben bármilyen minőségben – például részesként; bűnsegédként vagy felbujtóként – történő részvétel, amennyiben azt szándékosan követik el.

2. Minden részes állam meghozza azokat a jogalkotási és egyéb intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy – szándékos elkövetés esetén – nemzeti joga szerint bűncselekménynek minősüljön az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekmény elkövetésére irányuló bármilyen kísérlet.

3. Minden részes állam meghozza azokat a jogalkotási és egyéb intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy – szándékos elkövetés esetén – nemzeti joga szerint bűncselekménynek minősüljön az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekmény előkészülete.

20. cikk

Elévülési idő

Mindegyik részes állam – adott esetben, a bűncselekmény súlyosságát figyelembe véve – nemzeti joga szerint hosszú elévülési időt határoz meg az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekményre vonatkozó eljárás megindítására, és hosszabb elévülési időt határoz meg vagy az elévülési idő megszakításáról rendelkezik arra az esetre, ha a feltételezett elkövető kivonja magát az igazságszolgáltatás alól.

21. cikk

Vádhatósági eljárás, ítélethozatal és szankciók

1. Mindegyik részes állam a bűncselekmény súlyosságának figyelembevételével kiszabott, hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal sújtja a jelen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekmények elkövetését.

2. Nemzeti jogával összhangban minden részes állam meghozhatja az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy a jelen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekmények tekintetében súlyosító körülményeket határozzon meg, ideértve olyan körülményeket is, amelyek kritikus információs infrastruktúrákat érintenek.

3. Mindegyik részes állam törekszik arra, hogy a személyeknek az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekményekért történő felelősségre vonása tekintetében a nemzeti joga szerint rendelkezésére álló mérlegelési jogkört úgy gyakorolja, hogy az ilyen bűncselekményekkel kapcsolatos bűnüldözési intézkedések a lehető leghatékonyabbak legyenek, kellő figyelmet fordítva az ilyen bűncselekmények elkövetésétől való elrettentés szükségességére is.

4. Mindegyik részes állam biztosítja, hogy az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekmények miatt büntetőeljárás alá vont személyeket a részes állam nemzeti joga szerinti és az alkalmazandó nemzetközi kötelezettségeivel összhangban álló minden jog és biztosíték megillesse, ideértve a tisztességes eljáráshoz való jogot és a védelemhez való jogot is.

5. Az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekmények esetében mindegyik részes állam – a nemzeti jogával összhangban és a védelemhez való jog kellő figyelembevételével – megfelelő intézkedéseket hoz annak biztosítása érdekében, hogy az ítélethozatalig vagy a fellebbezés elbírálásáig történő szabadlábra helyezésre vonatkozó határozatokra vonatkozó feltételeket arra figyelemmel írja elő, hogy a későbbi büntetőeljárásban biztosított legyen a vádlott jelenléte.

6. Mindegyik részes állam figyelembe veszi az érintett bűncselekmény súlyosságát, amikor az adott bűncselekmény miatt elítélt személy idő előtti szabadon bocsátásának vagy feltételes szabadságra bocsátásának lehetőségét mérlegeli.

7. Mindegyik részes állam biztosítja, hogy nemzeti joga szerint megfelelő intézkedések álljanak rendelkezésre az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekményekkel vádolt gyermekek védelmére, összhangban a gyermek jogairól szóló egyezmény és annak alkalmazandó jegyzőkönyvei, valamint egyéb alkalmazandó nemzetközi vagy regionális jogi eszközök szerinti kötelezettségekkel.

8. Ezen Egyezmény egyetlen rendelkezése sem érinti azt az elvet, hogy az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekmények és az alkalmazandó jogi védelem vagy a magatartás jogszerűségére irányadó más jogelvek megállapítása a részes állam nemzeti joga számára van fenntartva, és az ilyen bűncselekmények tekintetében e jog szerint kell a büntetőeljárást lefolytatni és szankciót kiszabni.

III. FEJEZET

JOGHATÓSÁG

22. cikk

Joghatóság

1. Mindegyik részes állam meghozza az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekményekre vonatkozó joghatósága megállapításához szükséges intézkedéseket arra az esetre, ha:

(a) a bűncselekményt az adott részes állam területén követték el; vagy

(b) a bűncselekményt olyan hajón követték el, amely a bűncselekmény elkövetése idején e részes állam lobogója alatt közlekedik, vagy olyan légi járművön követték el, amely a bűncselekmény elkövetése idején e részes állam jogszabályai szerint van nyilvántartásba véve.

2. Ezen Egyezmény 5. cikkére is figyelemmel a részes államok olyan esetekben is megállapíthatják joghatóságukat az ilyen bűncselekményekre vonatkozóan, ha:

(a) a bűncselekményt az adott részes állam állampolgára ellen követik el; vagy

(b) a bűncselekményt az adott részes állam állampolgára vagy olyan hontalan személy követi el, akinek szokásos tartózkodási helye az adott részes állam területén van; vagy

(c) a bűncselekmény a 17. cikk (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontja alapján meghatározott bűncselekmények körébe tartozik, és azt az adott részes állam területén kívül követik el az ezen Egyezmény 17. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. vagy ii. alpontja vagy b) pontjának i. alpontja alapján meghatározott bűncselekménynek az adott részes állam területén történő elkövetése céljából; vagy

(d) a bűncselekményt az adott részes állam ellen követik el.

3. Ezen Egyezmény 37. cikke (11) bekezdésének alkalmazásában mindegyik részes állam meghozza az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekményekre vonatkozó joghatósága megállapításához szükséges intézkedéseket arra az esetre, ha a feltételezett elkövető az adott részes állam területén tartózkodik, és ez a részes állam nem ad ki ilyen személyt kizárólag azon az alapon, hogy a személy az állampolgára.

4. Mindegyik részes állam meghozhatja az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekményekre vonatkozó joghatósága megállapításához szükséges intézkedéseket arra az esetre is, ha a feltételezett elkövető az adott részes állam területén tartózkodik, és az adott részes állam nem adja ki őt.

5. Amennyiben a joghatóságát az e cikk (1) vagy (2) bekezdése szerint gyakorló részes állam értesítést kap vagy más módon tudomást szerez arról, hogy bármely más részes állam ugyanazon magatartás tekintetében nyomozást, vádhatósági eljárást vagy bírósági eljárást folytat, e részes államok illetékes hatóságai adott esetben a tevékenységeik összehangolása céljából egyeztetnek egymással.

6. Az általános nemzetközi jogi normák sérelme nélkül, ezen Egyezmény nem zárja ki az egyes részes államok által megállapított bármely büntetőjogi joghatóságnak a nemzeti jogukkal összhangban történő gyakorlását.

IV. FEJEZET

ELJÁRÁSI INTÉZKEDÉSEK ÉS BŰNÜLDÖZÉS

23. cikk

Az eljárási intézkedések hatálya

1. Mindegyik részes állam meghozza az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy konkrét vizsgálatok vagy büntetőeljárás lefolytatása céljából meghatározza az e fejezetben előírt hatásköröket és eljárásokat.

2. Ezen Egyezmény eltérő rendelkezése hiányában mindegyik részes állam az e cikk (1) bekezdésében említett hatásköröket és eljárásokat alkalmazza az alábbiak tekintetében:

(a) ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekmények;

(b) információs és kommunikációs technológiai rendszer használatával elkövetett egyéb bűncselekmények; valamint

(c) bűncselekmények bizonyítékainak elektronikus formában történő gyűjtése.

3. a) Mindegyik részes állam fenntarthatja magának a jogot arra, hogy az ezen Egyezmény 29. cikkében említett intézkedéseket kizárólag a fenntartásban meghatározott bűncselekményekre vagy bűncselekmény-kategóriákra alkalmazza, feltéve, hogy az ilyen bűncselekmények vagy bűncselekmény-kategóriák köre nem szűkebb, mint azon bűncselekmények köre, amelyekre az ezen Egyezmény 30. cikkében említett intézkedéseket alkalmazza. Mindegyik részes állam mérlegeli e fenntartásnak olyan módon történő korlátozását, amely a 29. cikkben említett intézkedések legszélesebb körű alkalmazását teszi lehetővé.

(b) Amennyiben valamely részes állam az ezen Egyezmény elfogadásakor hatályos jogszabályaiban előírt korlátozások miatt nem tudja alkalmazni a jelen Egyezmény 29. és 30. cikkében említett intézkedéseket egy szolgáltató olyan információs és kommunikációs technológiai rendszerén belül továbbított közlésekre, amely:

(i) zárt felhasználói csoport javára működik; valamint

(ii) nem vesz igénybe nyilvános hírközlő hálózatokat, és nem kapcsolódik másik – akár köz-, akár magáncélú – információs és kommunikációs technológiai rendszerhez;

akkor az adott részes állam fenntarthatja magának a jogot arra, hogy ezeket az intézkedéseket az ilyen közlésekre ne alkalmazza. Mindegyik részes állam mérlegeli e fenntartásnak olyan módon történő korlátozását, amely az ezen Egyezmény 29. és 30. cikkében említett intézkedések legszélesebb körű alkalmazását teszi lehetővé.

24. cikk

Biztosítékok és garanciák

1. A részes államok biztosítják, hogy az e fejezet szerinti hatáskörök és eljárások kialakítására, végrehajtására és alkalmazására a nemzeti jogszabályaikban előírt olyan biztosítékok és garanciák vonatkozzanak, amelyek az emberi jogokra vonatkozó nemzetközi jogi normák szerinti kötelezettségeikkel összhangban biztosítják az emberi jogok védelmét, és érvényre juttatják az arányosság elvét.

2. Az egyes részes államok nemzeti joga szerint és azzal összhangban e biztosítékok és garanciák közé tartozik – adott esetben, az érintett eljárás vagy hatáskör jellegére tekintettel – többek között a bíróság vagy egyéb független szerv általi felülvizsgálat, a hatékony jogorvoslathoz való jog, az alkalmazás megindoklása, valamint az adott hatáskör vagy eljárás alkalmazási körének és időtartamának korlátozása.

3. A közérdekkel, különösen az igazságszolgáltatás megfelelő működésével összeegyeztethető mértékben valamennyi részes fél figyelembe veszi, hogy az e fejezetekben foglalt hatáskörök és eljárások milyen hatást gyakorolnak harmadik felek jogaira, felelősségére és jogos érdekeire.

4. Az e cikk szerint meghatározott biztosítékokat és garanciákat nemzeti szinten kell alkalmazni az e fejezetben rögzített hatáskörökre és eljárásokra mind a belföldi, büntetőügyekben folytatott nyomozások és eljárások, mind pedig a megkeresett részes állam által a nemzetközi együttműködés megvalósítása céljából.

5. Az e cikk (2) bekezdésében a bíróság vagy egyéb független szerv általi felülvizsgálatra tett utalások nemzeti szintű felülvizsgálatra vonatkoznak.

25. cikk

A tárolt elektronikus adatok gyors megőrzése

1. Mindegyik részes állam meghozza az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy illetékes hatóságai elrendelhessék vagy hasonló módon megvalósíthassák az információs és kommunikációs technológiai rendszer használatával tárolt, meghatározott elektronikus adatok – köztük forgalmi adatok, tartalmi adatok és előfizetői adatok – gyors megőrzését, különösen akkor, ha alappal feltételezhető, hogy az elektronikus adatoknál fokozottan fennáll az adatvesztés vagy a módosulás veszélye.

2. Amennyiben valamely részes állam annak elrendelésével szerez érvényt e cikk (1) bekezdésének, hogy valamely személy őrizze meg a birtokában lévő vagy ellenőrzése alatt álló, meghatározott, tárolt elektronikus adatokat, a részes állam meghozza az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy az adott személy az elektronikus adatok megőrzésére és integritásának fenntartására legyen kötelezhető a szükségesnek tartott ideig, de legfeljebb 90 napig annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok kérhessék azok közlését. A részes állam rendelkezhet az ilyen határozat későbbi meghosszabbításáról.

3. Mindegyik részes állam meghozza az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy a letéti őrző vagy az elektronikus adatokat megőrizni köteles egyéb személy kötelezhető legyen arra, hogy az ilyen eljárások lefolytatásának tényét a nemzeti jogszabályokban meghatározott ideig bizalmasan kezelje.

26. cikk

A forgalmi adatok gyors megőrzése és részbeni átadása

Az ezen Egyezmény 25. cikkének rendelkezései szerint megőrzendő forgalmi adatok tekintetében a részes államok meghozzák a szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket:

(a) annak biztosítására, hogy lehetőség legyen a forgalmi adatok ilyen gyors megőrzésére attól függetlenül, hogy egy vagy több szolgáltató érintett-e az átadás továbbításában; valamint

(b) elegendő mennyiségű forgalmi adat gyors átadásának biztosítása a részes állam illetékes hatósága vagy az e hatóság által kijelölt személy részére ahhoz, hogy a részes állam azonosíthassa a szolgáltatókat és az átadás vagy a jelzett információk továbbításához használt útvonalat.

27. cikk

Közlésre kötelező határozat

Mindegyik részes állam meghozza az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy illetékes hatóságait felhatalmazza olyan határozat meghozatalára, amely:

(a) az adott részes állam területén tartózkodó személyt a birtokában lévő vagy az ellenőrzése alatt álló, valamely információs és kommunikációs technológiai rendszerben vagy elektronikus adathordozón tárolt, meghatározott elektronikus adatok átadására kötelezi; valamint

(b) a szolgáltatásait a részes állam területén nyújtó szolgáltatót a birtokában lévő vagy az ellenőrzése alatt álló, e szolgáltatásokkal kapcsolatos előfizetői adatok átadására kötelezi.

28. cikk

A tárolt elektronikus adatok átvizsgálása és lefoglalása

1. Mindegyik részes állam meghozza az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy illetékes hatóságait felhatalmazza az alábbiak átvizsgálására vagy az azokhoz hasonló módon történő hozzáférésre:

(a) valamely információs és kommunikációs technológiai rendszer, annak részei és az abban tárolt elektronikus adatok; valamint

(b) az elektronikus adathordozó, amelyen a keresett elektronikus adatokat tárolhatják;

az adott részes állam területén.

2. Mindegyik részes állam meghozza a szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket annak biztosítására, hogy amennyiben a hatóságai e cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint bizonyos információs és kommunikációs technológiai rendszert vagy annak valamely részét átátvizsgálják, vagy ahhoz hasonlóképpen hozzáférnek, és alappal feltételezik, hogy a keresett elektronikus adatokat a területükön lévő másik információs és kommunikációs technológiai rendszerben vagy annak valamely részében tárolják, és ezek az adatok az eredeti rendszerből jogszerűen hozzáférhetők, vagy annak jogszerűen rendelkezésére állnak, e hatóságok képesek legyenek gyorsított eljárásban elvégezni az átátvizsgálást annak érdekében, hogy hozzáférést nyerjenek az említett másik információs és kommunikációs technológiai rendszerhez.

3. Mindegyik részes állam meghozza az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy illetékes hatóságait felhatalmazza a területén lévő olyan elektronikus adatok lefoglalására vagy hasonló módon történő biztosítására, amelyekhez e cikk (1) és (2) bekezdése szerint hozzáférnek. Ezen intézkedések az alábbiakra történő felhatalmazást is magukban foglalják:

(a) információs és kommunikációs technológiai rendszernek vagy valamely részének, illetve elektronikus adathordozónak a lefoglalása vagy hasonló módon történő biztosítása;

(b) másolati példány készítése és megőrzése az említett elektronikus adatokról elektronikus formában;

(c) a releváns tárolt elektronikus adatok integritásának fenntartása;

(d) a hozzáféréssel érintett információs és kommunikációs technológiai rendszerben lévő elektronikus adatok hozzáférhetetlenné tétele vagy eltávolítása.

4. Mindegyik részes állam meghozza az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy illetékes hatóságait felhatalmazza annak elrendelésére, hogy az adott információs és kommunikációs technológiai rendszernek, az információs és távközlési hálózatnak vagy azok alkotóelemeinek működését, illetve az azokban tárolt elektronikus adatok védelmét szolgáló intézkedéseket ismerő bármely személy – az észszerűség keretein belül – megadja az e cikk (1)–(3) bekezdésében említett intézkedések végrehajtásához szükséges információkat.

29. cikk

Forgalmi adatok valós idejű összegyűjtése

1. Mindegyik részes állam meghozza az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy illetékes hatóságait felhatalmazza a következőkre:

(a) az adott részes állam területén technikai eszközök alkalmazásával összegyűjtsék és rögzítsék; valamint

(b) valamely szolgáltatót a meglévő műszaki lehetőségein belül az arra kötelezzék, hogy:

(i) az adott részes állam területén technikai eszközök alkalmazásával összegyűjtse és rögzítse; vagy

(ii) működjön együtt az illetékes hatóságokkal, és segítse őket abban, hogy összegyűjtsék és rögzítsék;

valós időben azokat a forgalmi adatokat, amelyek a részes állam területén információs és kommunikációs technológiai rendszer használatával továbbított, meghatározott közlésekhez kapcsolódnak.

2. Amennyiben valamely részes állam a nemzeti jogrendszerének elveire tekintettel nem tudja meghozni az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett intézkedéseket, ehelyett olyan jogalkotási és egyéb intézkedéseket fogadhat el, amelyek szükségesek a területén továbbított, meghatározott közlésekkel kapcsolatos forgalmi adatoknak az adott területen technikai eszközök alkalmazásával történő, valós idejű összegyűjtésének vagy rögzítésének a biztosítására.

3. Mindegyik részes állam meghozza az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy a szolgáltató kötelezhető legyen arra, hogy az e cikkben foglalt bármely felhatalmazás gyakorlásának tényét és az ahhoz kapcsolódó információkat bizalmasan kezelje.

30. cikk

Tartalomra vonatkozó adatok kifürkészése

1. Mindegyik részes állam meghozza az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy a nemzeti jogban meghatározandó súlyos bűncselekmények köréhez kapcsolódóan illetékes hatóságait felhatalmazza a következőkre:

(a) az adott részes állam területén technikai eszközök alkalmazásával összegyűjtsék és rögzítsék; valamint

(b) valamely szolgáltatót a meglévő műszaki lehetőségein belül arra kötelezzék, hogy:

(i) az adott részes állam területén technikai eszközök alkalmazásával összegyűjtse és rögzítse; vagy

(ii) működjön együtt az illetékes hatóságokkal, és segítse őket abban, hogy összegyűjtsék és rögzítsék

valós időben a részes állam területén információs és kommunikációs technológiai rendszer használatával továbbított, meghatározott közlések tartalmi adatait.

2. Amennyiben valamely részes állam a nemzeti jogrendszerének elveire tekintettel nem tudja meghozni az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett intézkedéseket, ehelyett olyan jogalkotási és egyéb intézkedéseket fogadhat el, amelyek szükségesek a területén továbbított, meghatározott közlések tartalmi adatainak az adott területen technikai eszközök alkalmazásával történő, valós idejű összegyűjtésének vagy rögzítésének a biztosítására.

3. Mindegyik részes állam meghozza az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy a szolgáltató kötelezhető legyen arra, hogy az e cikkben foglalt bármely felhatalmazás gyakorlásának tényét és az ahhoz kapcsolódó információkat bizalmasan kezelje.

31. cikk

Bűncselekményből származó jövedelem befagyasztása, lefoglalása és elkobzása

1. Mindegyik részes állam a nemzeti jogrendszerében biztosított lehetőségeket messzemenőkig kihasználva meghozza az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy lehetővé tegye az alábbiak elkobzását:

(a) az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekményekből származó jövedelem vagy az ilyen jövedelem értékének megfelelő értékű vagyon;

(b) az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekményekben felhasznált vagy arra szánt vagyon, berendezések vagy egyéb elkövetési eszközök.

2. Mindegyik részes állam meghozza az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy lehetővé tegye az e cikk (1) bekezdésében említett dologok végső soron elkobzás céljából történő azonosítását, felkutatását, befagyasztását vagy lefoglalását.

3. Mindegyik részes állam a nemzeti jogának alapelveivel összhangban meghozza az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy szabályozza az e cikk (1) és (2) bekezdésének hatálya alá tartozó befagyasztott, lefoglalt vagy elkobzott vagyon illetékes hatóságok általi kezelését.

4. Ha a bűncselekményből származó jövedelmet részben vagy egészben más vagyonná alakították vagy váltották át, a jövedelem helyett az így keletkező vagyon az e cikkben említett intézkedések tárgyát képezi.

5. Ha a bűncselekményből származó jövedelmet jogszerű forrásból szerzett vagyonnal keverték, az ilyen jövedelem – a befagyasztással vagy lefoglalással kapcsolatos bármilyen hatáskör sérelme nélkül – elkobzás tárgyát képezi a kevert jövedelem becsült értékéig.

6. A bűncselekményből származó jövedelemből, a bűncselekményből származó jövedelem átalakításával vagy átváltásával keletkezett vagyonból vagy a bűncselekményből származó jövedelemmel kevert vagyonból eredő bevétel vagy egyéb haszon szintén az e cikkben említett intézkedések tárgyát képezi a bűncselekményből származó jövedelemmel azonos módon és megegyező mértékben.

7. E cikk és ezen Egyezmény 50. cikke alkalmazásában mindegyik részes állam felhatalmazza bíróságait vagy más illetékes hatóságait arra, hogy elrendeljék a banki, pénzügyi vagy kereskedelmi nyilvántartások rendelkezésre bocsátását vagy lefoglalását. A részes államok nem tagadják meg banktitokra hivatkozva, hogy e bekezdés rendelkezései alapján eljárjanak.

8. Mindegyik részes állam mérlegelheti annak előírását, hogy az elkövető bizonyítsa a feltételezetten bűncselekményből származó jövedelem vagy más, elkobzással sújtható vagyon jogszerű eredetét, amennyiben ez az előírás összhangban áll saját nemzeti joga elveivel, valamint a bírósági és egyéb eljárások természetével.

9. E cikk rendelkezései nem értelmezhetők úgy, hogy jóhiszemű harmadik felek jogait sértik.

10. E cikk egyetlen rendelkezése sem érinti azt az elvet, hogy a benne foglalt intézkedéseket a részes állam nemzeti jogának rendelkezéseivel összhangban kell meghatározni és végrehajtani.

32. cikk

A büntetett előéletre vonatkozó adatok megállapítása

Mindegyik részes állam elfogadhatja a szükséges jogalkotási vagy egyéb intézkedéseket ahhoz, hogy – az általa megfelelőnek ítélt feltételekkel és célból – figyelembe vegye a feltételezett elkövetővel szemben másik államban hozott elítélést azzal a céllal, hogy az ilyen információkat az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekménnyel kapcsolatos büntetőeljárásban felhasználja.

33. cikk

A tanúk védelme

1. Mindegyik részes állam a nemzeti jogával összhangban és eszközeihez mérten megfelelő intézkedéseket hoz annak érdekében, hogy hatékony védelmet nyújtson az esetleges bosszúval vagy megfélemlítéssel szemben azon tanúk számára, akik tanúvallomást tesznek, vagy jóhiszeműen és megalapozott módon információt szolgáltatnak az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekményekről, vagy más módon együttműködnek a nyomozó vagy igazságügyi hatóságokkal, valamint adott esetben a hozzátartozóiknak és a hozzájuk közel álló egyéb személyeknek.

2. Az e cikk (1) bekezdése szerinti intézkedések körébe tartozhatnak – a védelemhez való jog, ezen belül a jogszerű eljáráshoz való jog sérelme nélkül – többek között az alábbiak:

(a) az ilyen személyek fizikai védelmére irányuló eljárások kialakítása, például – amennyiben szükséges és megvalósítható – az áthelyezésük, valamint adott esetben az ilyen személyek személyazonosságára és hollétélre vonatkozó információk közlésétől való eltekintésnek vagy e közlés korlátozásának az engedélyezése;

(b) olyan bizonyítási szabályok meghatározása, amelyek alapján biztosítani lehet a tanú biztonságát a vallomástétel során, például a kommunikációs technológia, így video-összeköttetés vagy egyéb megfelelő eszközök használatával történő vallomástétel lehetővé tételével.

3. A részes államok mérlegelik az e cikk (1) bekezdésében említett személyek áthelyezésére vonatkozó szerződések vagy megállapodások megkötését más államokkal.

4. E cikk rendelkezései az áldozatokra is vonatkoznak, amennyiben tanúk.

34. cikk

Áldozatsegítés és -védelem

1. Mindegyik részes állam eszközeihez mérten megfelelő intézkedéseket hoz annak érdekében, hogy segítséget és védelmet nyújtson az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekmények áldozatainak, különösen bosszú vagy megfélemlítés veszélye esetén.

2. Mindegyik részes állam – a nemzeti jogára figyelemmel – megfelelő eljárásokat alakít ki ahhoz, hogy az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekmények áldozatai kártérítésben és jóvátételben részesülhessenek.

3. Mindegyik részes állam – a nemzeti jogára figyelemmel – gondoskodik arról, hogy az áldozatok álláspontja és aggályai a védelemhez való jog sérelme nélkül előadhatók és figyelembe vehetők legyenek az elkövetőkkel szembeni büntetőeljárás megfelelő szakaszaiban.

4. Az ezen Egyezmény 14–16. cikke alapján meghatározott bűncselekmények tekintetében mindegyik részes állam – a nemzeti jogára figyelemmel – intézkedéseket hoz annak érdekében, hogy a releváns nemzetközi szervezetekkel, nem kormányzati szervezetekkel és a civil társadalom más tagjaival együttműködve segítséget nyújtson az ilyen bűncselekmények áldozatainak, többek között testi és lelki felépülésükben.

5. E cikk (2)–(4) bekezdése rendelkezéseinek alkalmazásában mindegyik részes állam figyelembe veszi az áldozatok életkorát, nemét, valamint sajátos körülményeit és szükségleteit, különös tekintettel a gyermekek sajátos körülményeire és szükségleteire.

6. Mindegyik részes állam – a nemzeti jogi keretének megfelelő mértékben – hatékony intézkedéseket hoz az ezen Egyezmény 14. és 16. cikkében ismertetett tartalmak eltávolítására vagy hozzáférhetetlenné tételére irányuló kérelmek teljesítése érdekében.

V. FEJEZET

NEMZETKÖZI EGYÜTTMŰKÖDÉS

35. cikk

A nemzetközi együttműködés általános elvei

1. A részes államok ezen Egyezmény rendelkezéseivel, valamint a büntetőügyekben folytatott nemzetközi együttműködésről szóló egyéb alkalmazandó nemzetközi jogi eszközökkel és a nemzeti jogukkal összhangban együttműködnek egymással a következő célokból:

(a) az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozás, vádhatósági eljárás és bírósági eljárás lefolytatása, ideértve az ilyen bűncselekményekből származó jövedelem befagyasztását, lefoglalását, elkobzását és visszaszolgáltatását;

(b) az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekmények bizonyítékainak elektronikus formában történő gyűjtése, beszerzése, megőrzése és megosztása;

(c) súlyos bűncselekmények – köztük ezen Egyezmény elfogadásakor hatályban lévő egyéb alkalmazandó ENSZ-egyezmények alapján meghatározott súlyos bűncselekmények – bizonyítékainak elektronikus formában történő gyűjtése, beszerzése, megőrzése és megosztása.

2. A bűncselekmények bizonyítékainak az e cikk (1) bekezdésének b) és c) pontja szerinti, elektronikus formában történő gyűjtése, beszerzése, megőrzése és megosztása céljából ezen Egyezmény 40., és 41-46. cikkének vonatkozó rendelkezései alkalmazandók.

3. A nemzetközi együttműködéssel kapcsolatos kérdésekben, amennyiben a kettős büntethetőség követelménynek minősül, teljesítettnek tekintendő, függetlenül attól, hogy a megkeresett részes állam jogszabályai ugyanabba a bűncselekmény-kategóriába sorolják vagy ugyanazokkal a szakkifejezésekkel jelölik-e a bűncselekményt, mint a megkereső részes állam, ha a segítségkérés tárgyát képező bűncselekmény alapjául szolgáló magatartás mindkét részes állam joga szerint bűncselekménynek minősül.

36. cikk

A személyes adatok védelme

1. a) Személyes adatok ezen Egyezmény alapján történő továbbítása esetén a részes államok a nemzeti joguknak és a továbbító felet az alkalmazandó nemzetközi jog alapján terhelő esetleges kötelezettségeknek megfelelően járnak el. A részes államok nem kötelesek személyes adatokat ezen Egyezmény szerint továbbítani, ha a személyes adatok védelme tekintetében alkalmazandó jogszabályaik szerint nem közölhetők az adatok.

(b) Ha a személyes adatok továbbítása nem felel meg e cikk (1) bekezdése a) pontja rendelkezéseinek, a részes államok a megfelelés érdekében, alkalmazandó jogszabályaik szerint előírhatnak megfelelő feltételeket ahhoz, hogy megválaszolják a személyes adatokra vonatkozó kérelmeket.

(c) A részes államokat arra ösztönzik, hogy a személyes adatok továbbításának megkönnyítése érdekében kössenek két- vagy többoldalú megállapodásokat.

2. Az ezen Egyezmény alapján továbbított személyes adatok esetében a részes államok biztosítják, hogy a megkapott személyes adatokra hatékony és megfelelő biztosítékok vonatkozzanak a részes államok saját jogi keretében.

3. Az ezen Egyezmény alapján megszerzett személyes adatok harmadik országba vagy nemzetközi szervezetnek történő továbbítása érdekében a részes állam értesíti ez irányú szándékáról az eredetileg továbbító részes államot, és annak engedélyét kéri.

A részes állam csak az eredetileg továbbító részes állam engedélyével továbbíthatja a személyes adatokat, amihez szükség lehet az engedélyt írásba foglalására.

37. cikk

Kiadatás

1. E cikk akkor alkalmazandó az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekmények vonatkozásában, ha a kiadatási kérelemben megjelölt személy a megkeresett részes állam területén tartózkodik, feltéve, hogy a kiadatási kérelem alapjául szolgáló bűncselekmény mind a megkereső, mind a megkeresett részes állam nemzeti joga alapján büntetendő. Amennyiben kiadatást megalapozó bűncselekmény miatt kiszabott jogerős szabadságvesztés-büntetés végrehajtása vagy egyéb formában történő fogva tartás céljából kérelmezik a kiadatást, a megkeresett részes állam a nemzeti joggal összhangban engedélyezheti a kiadatást.

2. E cikk (1) bekezdésétől eltérően az a részes állam, amelynek joga lehetővé teszi, olyan, ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekmények esetében is engedélyezheti valamely személy kiadatását, amelyek a saját nemzeti joga szerint nem büntetendők.

3. Ha a kiadatási kérelem több különálló bűncselekményre vonatkozik, amelyek közül legalább egy kiadatás tárgyát képezheti, míg mások a szabadságvesztés időtartama miatt kiadatás tárgyát nem képezhetik, de az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekményekhez kapcsolódnak, a megkeresett részes állam az utóbbi bűncselekmények tekintetében is alkalmazhatja ezt a cikket.

4. Valamennyi e cikk hatálya alá tartozó bűncselekmény a részes államok közötti kiadatási szerződések értelmében lehetséges kiadatás tárgyát képező bűncselekménynek tekintendő. A részes államok vállalják, hogy az ilyen bűncselekményeket lehetséges kiadatás tárgyát képező bűncselekményként határozzák meg a közöttük megkötendő valamennyi kiadatási szerződésben.

5. Ha a kiadatást szerződés meglétéhez kötő részes állam kiadatási kérelmet kap olyan másik részes államtól, amellyel nem kötött kiadatási szerződést, ezen Egyezményt a kiadatás jogalapjának tekintheti az e cikk hatálya alá tartozó bűncselekmények vonatkozásában.

6. Azon részes államok, amelyek a kiadatást nem kötik szerződés meglétéhez:

(a) ezen Egyezményt megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó, illetve az ahhoz való csatlakozásról szóló okiratuk letétbe helyezésekor tájékoztatják az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkárát arról, hogy ezen Egyezményt tekintik-e az Egyezmény más részes államaival folytatott kiadatási együttműködés jogalapjának; valamint

(b) ha nem ezt az Egyezményt tekintik a kiadatási együttműködés jogalapjának, e cikk végrehajtása érdekében törekedniük kell arra, hogy adott esetben kiadatási szerződéseket kössenek ezen Egyezmény más részes államaival.

7. Azok a részes államok, amelyek a kiadatást nem kötik szerződés meglétéhez, az e cikk hatálya alá tartozó bűncselekményeket egymás között kiadatás tárgyát képező bűncselekménynek tekintik.

8. A kiadatásra a megkeresett részes állam nemzeti jogában vagy az alkalmazandó kiadatási szerződésekben előírt feltételek vonatkoznak, ideértve többek között a minimális büntetési követelménnyel összefüggő kiadatási feltételeket és a kiadatás megkeresett részes állam általi megtagadásának alapjául szolgáló indokokat.

9. A részes államok nemzeti jogukra figyelemmel törekednek az e cikk hatálya alá tartozó bűncselekmények tekintetében a kiadatási eljárások meggyorsítására és a hozzájuk kapcsolódó bizonyítási követelmények egyszerűsítésére.

10. A megkeresett részes állam – a nemzeti jogának rendelkezéseire és kiadatási szerződéseire figyelemmel, valamint meggyőződve arról, hogy a körülmények ezt indokolják és sürgős jellegűek, továbbá a megkereső részes állam kérelmére, ideértve azt az esetet is, amikor a kérelmet a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezetének meglévő csatornáin keresztül továbbítja – őrizetbe veheti azt a területén tartózkodó személyt, akinek a kiadatását kérik, vagy más megfelelő intézkedéseket tehet az érintett személy kiadatási eljárásban való jelenlétének a biztosítására.

11. Ha a részes állam, amelynek területén feltételezett elkövető található, az e cikk hatálya alá tartozó bűncselekmény tekintetében kizárólag arra hivatkozva nem adja ki ezt a személyt, hogy a személy az állampolgára, a kiadatást kérő részes állam megkeresésére köteles haladéktalanul illetékes hatóságai elé utalni az ügyet büntetőeljárás lefolytatása céljából. Az említett hatóságok ugyanúgy hoznak határozatot és folytatják le az eljárást, ahogy az adott részes állam nemzeti joga szerint más, hasonló jellegű bűncselekmény esetén tennék. Az érintett részes államok az említett büntetőeljárás hatékonyságának biztosítása érdekében együttműködnek egymással, különösen eljárási és bizonyítási kérdésekben.

12. Amennyiben valamely részes állam a nemzeti joga szerint csak akkor adhatja ki vagy adhatja át más módon állampolgárát, ha a személyt visszaküldik az adott részes államba, hogy ott hajtsák végre az azon tárgyalás vagy eljárás eredményeként kiszabott büntetését, amely miatt a személy kiadatását vagy átadását kérték, továbbá az adott részes állam és a személy kiadatását kérő részes állam erről a megoldásról és az általuk megfelelőnek ítélt feltételekről megállapodik, az ilyen feltételes kiadatás vagy átadás elégséges az e cikk (11) bekezdésében meghatározott kötelezettség teljesítéséhez.

13. Ha a büntetés végrehajtása céljából kért kiadatást a megkeresett részes állam azért tagadja meg, mert a keresett személy az állampolgára, a megkeresett részes állam– ha ezt nemzeti joga lehetővé teszi és e jog követelményeivel összhangban – a megkereső részes állam kérelmére mérlegeli a megkereső részes állam nemzeti joga értelmében kiszabott büntetés vagy az abból hátralévő rész végrehajtását.

14. Azt a személyt, akikre vonatkozóan az e cikk hatálya alá tartozó bűncselekmények bármelyikével kapcsolatosan eljárást folytatnak, az eljárás valamennyi szakaszában méltányos bánásmódban kell részesíteni, így gondoskodni kell arról, hogy élni tudjon az azon részes állam nemzeti jogában biztosított valamennyi joggal és garanciával, amelynek a területén tartózkodik.

15. Ezen Egyezmény egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy kiadatási kötelezettséget keletkeztet, ha a megkeresett részes állam megalapozottan feltételezi, hogy a megkeresés célja valamely személynek a neme, faja, nyelve, vallása, nemzetisége, etnikai származása vagy politikai nézetei miatti büntetőeljárás alá vonása vagy szankcionálása, vagy a megkeresés teljesítése az említett okok bármelyike miatt hátrányosan érintené az adott személy helyzetét.

16. A részes államok a kiadatási kérelmet nem tagadhatják meg kizárólag arra hivatkozva, hogy a bűncselekménynek megítélésük szerint adóügyi vonzata is van.

17. A megkeresett részes állam a kiadatás megtagadását megelőzően adott esetben konzultál a megkereső részes állammal, hogy kellő lehetőséget biztosítson számára véleménye kifejtésére és az állításai szempontjából lényeges információk közlésére.

18. A megkeresett részes állam tájékoztatja a megkereső részes államot a kiadatással kapcsolatos határozatáról. A megkeresett részes állam tájékoztatja a megkereső részes államot a kiadatás megtagadásának okairól, kivéve, ha a megkeresett részes állam nemzeti joga vagy nemzetközi jogi kötelezettségei nem teszi ezt lehetővé.

19. Az aláíráskor vagy a megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okirat letétbe helyezésekor mindegyik részes állam közli az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkárával a kiadatás vagy előzetes letartóztatás iránti kérelmek benyújtásáért vagy fogadásáért felelős hatóság nevét és címét. A főtitkár létrehozza és naprakészen tartja a részes államok által így kijelölt hatóságok nyilvántartását. Mindegyik részes állam gondoskodik arról, hogy a nyilvántartásban szereplő adatok mindenkor helyesek legyenek.

20. A részes államok törekednek két- és többoldalú szerződések vagy megállapodások megkötésére a kiadatás végrehajtása vagy eredményesebbé tétele érdekében.

38. cikk

Az elítélt személyek átszállítása

A részes államok – az elítélt személyek jogaira figyelemmel – mérlegelik az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekmények miatt szabadságvesztéssel vagy a szabadságelvonás egyéb formájával büntetett személyeknek a területükre való átszállításáról szóló két- vagy többoldalú szerződések vagy megállapodások megkötését annak érdekében, hogy ezen személyek büntetését ott hajthassák végre. A részes államok hozzájárulással, rehabilitációval és visszailleszkedéssel kapcsolatos kérdéseket is figyelembe vehetnek.

39. cikk

Büntetőeljárás átadása

1. A részes államok mérlegelik annak lehetőségét, hogy az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekményre vonatkozó büntetőeljárást átadják egymásnak, ha úgy ítélik - különösen azokban az esetekben, amikor több joghatóság érintett - meg, hogy az ilyen átadás a megfelelő igazságszolgáltatás érdekeit szolgálja, azzal a céllal, hogy egy államban összpontosítsák a büntetőeljárást.

2. Ha olyan részes állam, amely büntetőeljárás átadását államközi szerződés meglétéhez köti, átadás iránti megkeresést kap olyan másik részes államtól, amellyel nem kötött ilyen tárgyú szerződést, ezen Egyezményt a büntetőeljárás átadása jogalapjának tekintheti az e cikk hatálya alá tartozó bűncselekmények tekintetében.

40. cikk

A kölcsönös jogsegéllyel kapcsolatos általános elvek és eljárások

1. A részes államok a nyomozások, a vádhatósági eljárások és a bírósági eljárások lefolytatása során a lehető legszélesebb körű kölcsönös jogsegélyt biztosítják egymásnak az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekmények tekintetében, valamint az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekmények és a súlyos bűncselekmények bizonyítékainak elektronikus formában történő gyűjtése céljából.

2. A kölcsönös jogsegélyt a megkeresett részes állam a vonatkozó jogszabályai, szerződései, megállapodásai és rendelkezései értelmében a lehető legszélesebb körben biztosítja az olyan bűncselekményekkel kapcsolatosan folytatott nyomozások, vádhatósági eljárások és bírósági eljárások tekintetében, amelyek miatt ezen Egyezmény 18. cikke szerint jogi személy felelősségre vonható a megkereső részes államban.

3. Az e cikk szerint nyújtandó kölcsönös jogsegély bármely alábbi célra kérhető:

(a) bizonyíték vagy tanúvallomás felvétele személyektől;

(b) bírósági dokumentumok kézbesítése;

(c) felkutatás és lefoglalás, illetve befagyasztás végrehajtása

(d) információs és kommunikációs technológiai rendszer használatával tárolt elektronikus adatok felkutatása vagy azokhoz történő hasonló hozzáférés, azok lefoglalása vagy hasonló módon történő biztosítása, valamint közlése ezen Egyezmény 44. cikkének megfelelően;

(e) forgalmi adatok valós idejű gyűjtése ezen Egyezmény 45. cikkének megfelelően;

(f) tartalmi adatok megszerzése ezen Egyezmény 46. cikkének megfelelően;

(g) tárgyak és helyszínek megvizsgálása;

(h) tájékoztatás nyújtása, bizonyítékok szolgáltatása és szakértői értékelések közlése;

(i) a releváns dokumentumok és nyilvántartások – köztük kormányzati, banki, pénzügyi, társasági vagy üzleti nyilvántartások – eredeti példányainak vagy hiteles másolatainak rendelkezésre bocsátása;

(j) a bűncselekményből származó jövedelem, vagyon, elkövetési eszközök vagy más dolgok bizonyítási célból történő azonosítása vagy felkutatása;

(k) a személyek önkéntes megjelenésének megkönnyítése a megkereső részes államban;

(l) bűncselekményből származó jövedelem visszaszerzése;

(m) a megkeresett részes állam nemzeti jogával nem ellentétes egyéb segítségnyújtás.

4. A nemzeti jog sérelme nélkül, a részes államok illetékes hatóságai előzetes megkeresés nélkül továbbíthatnak büntetőügyekkel kapcsolatos információkat másik részes állam illetékes hatóságának, amennyiben megítélésük szerint az ilyen információk segíthetik a hatóságot vizsgálatok és büntetőeljárások lefolytatásában vagy sikeres lezárásában, vagy ezen Egyezmény alapján az utóbbi részes állam által megfogalmazott megkereséshez vezethetnek.

5. Az e cikk (4) bekezdése szerinti információtovábbítás nem érinti az információkat közlő illetékes hatóságok államában folytatott vizsgálatokat és büntetőeljárásokat. Az információkat fogadó illetékes hatóságok eleget tesznek annak a kérésnek, hogy az említett információk – akár ideiglenesen – bizalmasak maradjanak, illetve betartják a felhasználásukra vonatkozó korlátozásokat. Ez azonban nem akadályozza meg a fogadó részes államot abban, hogy az általa folytatott eljárásban a vádlott büntetőjogi felelősségének hiányát alátámasztó információkat közöljön. Ilyen esetben a fogadó részes állam az információk közlése előtt értesíti a továbbító részes államot, és ez irányú megkeresés esetén egyeztet vele. Ha kivételesen nincs lehetőség előzetes értesítésre, a fogadó részes állam haladéktalanul tájékoztatja a továbbító részes államot az információk közléséről.

6. E cikk rendelkezései nem érintik azon kötelezettségeket, amelyek a kölcsönös jogsegélyt jelenleg vagy a jövőben részben vagy egészben szabályozó egyéb két- vagy többoldalú szerződések alapján állnak fenn.

7. E cikk (8)–(31) bekezdése akkor is vonatkozik az e cikk szerinti megkeresésekre, ha a szóban forgó részes államokat nem köti kölcsönös jogsegélyről szóló szerződés. Ha a részes államokat ilyen szerződés köti, az említett szerződés vonatkozó rendelkezései alkalmazandók, kivéve, ha a részes államok ehelyett a (8)–(31) bekezdés alkalmazásában állapodnak meg. A részes államokat határozottan ösztönzik arra, hogy az említett bekezdések rendelkezéseit alkalmazzák, ha ezzel előmozdítható az együttműködés.

8. A részes államok a kettős büntethetőség hiányára hivatkozva megtagadhatják az e cikk szerinti kölcsönös jogsegély nyújtását. Amennyiben azonban a megkeresett részes állam ezt helyénvalónak ítéli, jogsegélyt nyújthat a mérlegelési jogkörén belül általa meghatározott mértékben, függetlenül attól, hogy a magatartás a megkeresett részes állam nemzeti joga szerint bűncselekménynek minősül-e. A jogsegély megtagadható, ha a megkeresés csekély súlyú ügyre vagy olyan ügyre vonatkozik, amelynek esetében a kért együttműködés vagy jogsegély ezen Egyezmény más rendelkezései alapján rendelkezésre áll.

9. Az az egyik részes állam területén fogva tartott vagy büntetését töltő személy, akinek másik részes államban való jelenlétét személyazonosítás, vallomástétel vagy az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozáshoz, vádhatósági eljáráshoz vagy bírósági eljáráshoz szükséges bizonyítékok beszerzésében való egyéb segítségnyújtás céljából kérik, az alábbi feltételek teljesülése esetén adható át:

(a) az adott személy szabadon tesz előzetes tájékoztatáson alapuló beleegyező nyilatkozatot;

(b) mindkét részes állam illetékes hatóságai az adott részes államok által megfelelőnek tartott feltételekkel ehhez hozzájárulnak.

10. E cikk (9) bekezdésének alkalmazásában:

(a) az a részes állam, amelynek az adott személyt átadják, az átadó részes állam kérése vagy engedélye hiányában jogosult és köteles az átadott személyt őrizetben tartani;

(b) az a részes állam, amelynek az adott személyt átadják, haladéktalanul végrehajtja az adott személynek az átadó részes állam őrizetébe való visszaadására vonatkozó kötelezettségét a mindkét részes állam illetékes hatóságai által előzetesen elfogadott módon vagy eltérő megállapodásuknak megfelelően;

(c) az a részes állam, amelynek az adott személyt átadják, nem írja elő az átadó részes államnak, hogy az adott személy visszaadása érdekében kiadatási eljárást indítson;

(d) az átadott személy átadó államban letöltendő büntetésének letöltésébe beszámítandó az azon részes állam őrizetében töltött idő, amelynek az adott személyt átadják.

11. Az adott személyt e cikk (9) és (10) bekezdése szerint átadó részes állam hozzájárulása nélkül az adott személy az állampolgárságától függetlenül nem vonható büntetőeljárás alá, nem tartható fogva, és nem szabható ki vele szemben sem szankció, sem egyéb szabadságelvonás annak az államnak a területén, amelynek a személyt átadják, olyan cselekmény, mulasztás vagy elítélés tekintetében, amely azt megelőzően merült fel, hogy az adott személy elhagyta az átadó állam területét.

12. a) Mindegyik részes állam kijelöl egy vagy több központi hatóságot, amelynek felelősségi és hatáskörébe tartozik a kölcsönös jogsegély iránti megkeresések fogadása, valamint azok teljesítése vagy a teljesítés céljából a megfelelő illetékes hatósághoz történő továbbítása. Amennyiben valamely részes állam olyan különleges régióval vagy területtel rendelkezik, ahol a kölcsönös jogsegély külön rendszere érvényesül, külön központi hatóságot jelölhet ki, amely az említett régió vagy terület tekintetében ugyanazon feladatokat ellátja.

(b) A központi hatóságok biztosítják a beérkező megkeresések gyors és megfelelő teljesítését vagy továbbítását. Amennyiben a központi hatóság a megkeresést a teljesítés céljából illetékes hatóságnak továbbítja, ösztönzi a megkeresés illetékes hatóság általi gyors és megfelelő teljesítését.

(c) Mindegyik részes állam értesíti az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkárát az e célra kijelölt központi hatóságról, amikor letétbe helyezi az ezen Egyezményt megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó, illetve az ahhoz való csatlakozásról szóló okiratát, a főtitkár pedig létrehozza és naprakészen tartja a részes államok által kijelölt központi hatóságok nyilvántartását. Mindegyik részes állam biztosítja, hogy a nyilvántartásban szereplő adatok mindenkor helyesek legyenek.

(d) A kölcsönös jogsegély iránti megkereséseket és az ezekkel kapcsolatos bármely közlést a részes államok által kijelölt központi hatóságoknak kell továbbítani. Ezen követelmény nem érinti a részes államok arra vonatkozó jogát, hogy előírják az ilyen megkeresések és közlések diplomáciai csatornákon, illetve sürgős esetben, a részes államok megállapodásától függően lehetőleg a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezetén keresztül történő küldését.

13. A megkereséseket írásban vagy lehetőség szerint bármilyen egyéb, írásbeli dokumentum előállítására szolgáló módszerrel, a megkeresett részes állam számára elfogadható nyelven és a hitelesség részes állam általi megállapítását lehetővé tevő feltételek mellett kell elkészíteni. Mindegyik részes állam értesíti az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkárát a számára elfogadható nyelvről vagy nyelvekről, amikor letétbe helyezi az ezen Egyezményt megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó, illetve az ahhoz való csatlakozásról szóló okiratát. Sürgős esetben és a részes államok megállapodásától függően a megkeresések szóban is közölhetők, azonban írásban haladéktalanul meg kell erősíteni őket.

14. Amennyiben saját jogszabályaik nem tiltják, a részes államok központi hatóságait arra ösztönzik, hogy a kölcsönös jogsegély iránti megkereséseket és az azokhoz kapcsolódó közléseket, valamint a bizonyítékokat elektronikus formában továbbítsák és fogadják olyan feltételek mellett, amelyek lehetővé teszik, hogy a megkeresett részes állam megállapítsa a hitelességet, és gondoskodjon a közlések biztonságáról.

15. A kölcsönös jogsegély iránti megkeresésben az alábbiaknak kell szerepelnie:

(a) a megkereső hatóság megnevezése;

(b) a megkereséssel érintett nyomozás, vádhatósági eljárás vagy bírósági eljárás tárgya és jellege, valamint az ilyen nyomozást, büntetőeljárást vagy bírósági eljárást folytató hatóság megnevezése és feladatköre;

(c) a releváns tények összefoglalása, ami azonban nem vonatkozik a bírósági dokumentumok kézbesítésére irányuló megkeresésekre;

(d) a kért jogsegély leírása és a megkereső részes állam által alkalmazni kívánt konkrét eljárással kapcsolatos részletek;

(e) lehetőség szerint és adott esetben az érintett személyek személyazonossága, holléte és állampolgársága, valamint az érintett dolgok vagy számlák származási országa, megnevezése és helye;

(f) adott esetben az időszak, amelyre vonatkozóan bizonyítékokat, információkat vagy egyéb jogsegélyt kérnek; valamint

(g) a bizonyítékok, információk vagy egyéb jogsegély iránti megkeresés célja.

16. A megkeresett részes állam további információkat kérhet, ha az szükséges lehet a megkeresésnek a nemzeti jogával összhangban történő teljesítéséhez, vagy előmozdíthatja a megkeresés teljesítését.

17. A megkeresést a megkeresett részes állam nemzeti jogával összhangban és lehetőség szerint a megkeresésben meghatározott eljárásoknak megfelelően kell teljesíteni, úgy, hogy az nem lehet ellentétes a megkeresett részes állam nemzeti jogával.

18. Ha valamely egyén az egyik részes állam területén tartózkodik, és másik részes állam igazságügyi hatóságai tanúként, áldozatként vagy szakértőként kívánják meghallgatni, az előbbi részes állam – lehetőség szerint és a nemzeti jog alapelveivel összhangban – engedélyezheti az utóbbi részes állam kérésére a kihallgatás videokonferencia útján történő megtartását, ha az adott személy számára nem lehetséges vagy nem kívánatos, hogy személyesen jelenjen meg a megkereső részes állam területén. A részes államok megállapodhatnak abban, hogy a meghallgatást a megkereső részes állam igazságügyi hatósága tartja meg, és azon a megkeresett részes állam igazságügyi hatósága részt vehet. Ha a megkeresett részes államnak nem állnak rendelkezésére a videokonferencia tartásához szükséges technikai eszközök, a megkereső részes állam kölcsönös megállapodás alapján ilyen eszközöket biztosíthat.

19. A megkeresett részes állam előzetes hozzájárulása nélkül a megkereső részes állam a megkeresett részes államtól kapott információkat vagy bizonyítékokat nem továbbíthatja és nem használhatja fel a megkeresésben nem említett nyomozás, vádhatósági eljárás vagy bírósági eljárás céljára. E bekezdés egyetlen rendelkezése sem akadályozza a megkereső részes államot abban, hogy az általa folytatott eljárásban olyan információkat vagy bizonyítékokat közöljön, amelyek alátámasztják a vádlott büntetőjogi felelősségének hiányát. Az utóbbi esetben a megkereső részes állam az információk vagy bizonyítékok közlését megelőzően értesíti a megkeresett részes államot, és ez irányú kérés esetén egyeztet vele. Ha kivételesen nincs lehetőség előzetes értesítésre, a megkereső részes állam haladéktalanul tájékoztatja a megkeresett részes államot az információk vagy bizonyítékok közléséről.

20. A megkereső részes állam előírhatja, hogy a megkeresett részes állam a megkeresés teljesítéséhez szükséges mértékig kezelje bizalmasan a megkeresés tényét és tárgyát. Ha a megkeresett részes állam nem tud eleget tenni a bizalmas kezelés követelményének, erről haladéktalanul tájékoztatja a megkereső részes államot.

21. A kölcsönös jogsegély az alábbi esetekben tagadható meg:

(a) a megkeresés nincs összhangban e cikk rendelkezéseivel;

(b) a megkeresett részes állam megítélése szerint a megkeresés teljesítése sértheti szuverenitását, biztonságát, közrendjét vagy más alapvető érdekeit;

(c) a megkeresett részes állam hatóságai számára hasonló bűncselekmény tekintetében a nemzeti jog tiltja az intézkedés végrehajtását, ha a bűncselekmény a saját joghatóságán belüli nyomozás, vádhatósági eljárás vagy bírósági eljárás tárgya;

(d) a megkeresés végrehajtása a kölcsönös jogsegély tekintetében ellentétes megkeresett részes állam jogrendszerével.

22. Ezen Egyezmény egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy kölcsönös jogsegély nyújtására vonatkozó kötelezettséget keletkeztet, ha a megkeresett részes állam megalapozottan feltételezi, hogy a megkeresés célja valamely személynek a neme, faja, nyelve, vallása, nemzetisége, etnikai származása vagy politikai nézetei miatti büntetőeljárás alá vonása vagy szankcionálása, vagy a megkeresés teljesítése az említett okok bármelyike miatt hátrányosan érintené az adott személy helyzetét.

23. A részes államok a kölcsönös jogsegély nyújtását nem tagadhatják meg kizárólag arra hivatkozva, hogy a bűncselekménynek megítélésük szerint adóügyi vonzata is van.

24. A részes államok banktitokra hivatkozva nem tagadják meg az e cikk szerinti kölcsönös jogsegély nyújtását.

25. A kölcsönös jogsegély megtagadását indokolni kell.

26. A megkeresett részes állam a kölcsönös jogsegély iránti megkeresést a lehető leghamarabb teljesíti, és a lehető legteljesebb mértékben figyelembe veszi a megkereső részes állam által lehetőleg a megkeresésben javasolt, indokolt határidőket. A megkeresett részes állam megválaszolja a megkereső részes államnak a megkeresés kezelésének állásával és haladásával kapcsolatos észszerű kérdéseit. A megkereső részes állam haladéktalanul tájékoztatja a megkeresett részes államot, ha a kért jogsegélyre már nincs szükség.

27. A megkeresett részes állam elhalaszthatja a kölcsönös jogsegély iránti megkeresés végrehajtását arra hivatkozva, hogy megzavarna folyamatban lévő vizsgálatot, vádhatósági eljárást vagy bírósági eljárást.

28. A megkeresés teljesítésének e cikk (21) bekezdése szerinti megtagadását vagy e cikk (27) bekezdése szerinti elhalasztását megelőzően a megkeresett részes állam egyeztet a megkereső részes állammal annak mérlegelése céljából, hogy a jogsegély biztosítható-e a szükségesnek ítélt feltételek mellett. Ha a megkereső részes állam az említett feltételek mellett elfogadja a jogsegélyt, eleget tesz e feltételeknek.

29. E cikk (11) bekezdése alkalmazásának sérelme nélkül, a tanú, szakértő vagy egyéb olyan személy, aki a megkereső részes állam megkeresésére vállalja, hogy valamely eljárásban vallomást tesz, vagy a megkereső részes állam területén folytatott nyomozásban, vádhatósági eljárásban vagy bírósági eljárásban közreműködik, nem vonható büntetőeljárás alá, nem tartható fogva, és vele szemben nem szabható ki sem szankció, sem egyéb szabadságelvonás az adott részes állam területén olyan cselekmény, mulasztás vagy elítélés tekintetében, amelyre azt megelőzően került sor, hogy a személy elhagyta a megkeresett részes állam területét. Az ilyen mentesség megszűnik, ha a tanúnak, szakértőnek vagy egyéb személynek – attól a naptól számítva, amikor hivatalos tájékoztatást kap arról, hogy az igazságügyi hatóságok már nem tartják szükségesnek a jelenlétét – 15 egymást követő napon át vagy a részes államok megállapodása szerinti bármely időtartam alatt lehetősége volt a megkereső részes állam területét elhagyni, ennek ellenére a megkereső részes állam területén maradt, vagy elhagyta azt, majd oda önként visszatért.

30. A megkeresés teljesítésének szokásos költségeit az érintett részes államok eltérő megállapodásának hiányában a megkeresett részes állam viseli. Ha a megkeresés teljesítéséhez jelentős mértékű és rendkívüli jellegű költségek szükségesek vagy válnak szükségessé, a részes államok egyeztetnek a megkeresés teljesítésére vonatkozó feltételeknek és a költségviselés módjának megállapítása céljából.

31. A megkeresett részes állam a következőképpen jár el:

(a) átadja a megkereső részes államnak a birtokában lévő olyan kormányzati nyilvántartások, dokumentumok vagy információk példányait, amelyek a nemzeti jog értelmében nyilvánosak;

(b) saját mérlegelése alapján egészben vagy részben, illetve az általa megfelelőnek ítélt feltételek mellett átadhatja a megkereső részes államnak a birtokában lévő olyan kormányzati nyilvántartások, dokumentumok vagy információk másolati példányait, amelyek a nemzeti jog értelmében nem nyilvánosak.

32. A részes államok szükség szerint mérlegelik olyan két- vagy többoldalú szerződések vagy megállapodások megkötésének a lehetőségét, amelyek e cikk rendelkezéseinek a célját szolgálják, azokat a gyakorlatban érvényesítik vagy kibővítik.

41. cikk

A hét minden napján, napi 24 órában működő hálózat

1. Mindegyik részes állam a hét minden napján, napi 24 órában elérhető kapcsolattartó pontot jelöl ki abból a célból, hogy azonnali segítségnyújtást biztosítson az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekményekkel kapcsolatos konkrét nyomozások, vádhatósági eljárások vagy bírósági eljárások lefolytatásához, vagy – e cikk (3) bekezdése alkalmazásában – az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekményekkel, valamint a súlyos bűncselekményekkel kapcsolatos bizonyítékok elektronikus formában történő gyűjtése, beszerzése és megőrzése érdekében.

2. Az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkárát értesíteni kell erről a kapcsolattartó pontról, a főtitkár pedig naprakész nyilvántartást vezet az e cikk alkalmazásában kijelölt kapcsolattartó pontokról, és évente megküldi a részes államoknak a kapcsolattartó pontok naprakész jegyzékét.

3. Az említett segítségnyújtás az alábbi intézkedések előmozdítására vagy – amennyiben a megkeresett részes állam nemzeti joga és gyakorlata lehetővé teszi – közvetlen végrehajtására terjed ki:

(a) technikai tanácsadás;

(b) a tárolt elektronikus adatok, köztük adott esetben – ha a megkeresett részes állam előtt ismert – a szolgáltató helyére vonatkozó információk ezen Egyezmény 42. és 43. cikke szerinti megőrzése a megkereső részes államnak a megkereséshez történő segítségnyújtás céljából;

(c) bizonyítékok gyűjtése és jogi tájékoztatás nyújtása;

(d) gyanúsítottak felkutatása; vagy

(e) elektronikus adatok közlése veszélyhelyzet elhárítása érdekében.

4. Mindegyik részes állam kapcsolattartó pontjának képesnek kell lennie arra, hogy gyorsított eljárásban kommunikáljon a többi részes állam kapcsolattartó pontjával. Ha a részes állam által kijelölt kapcsolattartó pont nem képezi az adott részes állam kölcsönös jogsegélyért vagy kiadatásért felelős hatóságának vagy hatóságainak részét, a kapcsolattartó pont gondoskodik arról, hogy gyorsított eljárásban tudjon egyeztetni az adott hatósággal vagy hatóságokkal.

5. Mindegyik részes állam gondoskodik arról, hogy képzett és felszerelt személyzet álljon rendelkezésre a hét minden napján, napi 24 órában működő hálózat üzemeltetésére.

6. A részes államok – adott esetben és nemzeti joguk keretein belül – igénybe vehetnek, illetve megerősíthetnek meglévő, engedélyezett kapcsolattartói hálózatokat is, köztük a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezetének számítógépes bűnözéssel foglalkozó, a hét minden napján, napi 24 órában működő hálózatait a rendőrségek közötti gyors együttműködés és az információcsere céljából egyéb módokon történő együttműködés érdekében.

42. cikk

Nemzetközi együttműködés a tárolt elektronikus adatok gyors megőrzése céljából

1. A részes államok megkereshetnek egy másik részes államot annak érdekében, hogy az rendelje el vagy más módon érje el azoknak, a másik részes állam területén található információs és kommunikációs technológiai rendszer használatával tárolt elektronikus adatoknak ezen Egyezmény 25. cikke szerinti gyors megőrzését, amelyekre vonatkozóan a megkereső részes állam kölcsönös jogsegély iránti megkeresést kíván benyújtani az elektronikus adatok felkutatása vagy azokhoz hasonlóképpen történő hozzáférés, azok lefoglalása vagy hasonló módon történő biztosítása, illetve közlése érdekében.

2. A megkereső részes állam igénybe veheti a jelen Egyezmény 41. cikkében meghatározott, a hét minden napján, napi 24 órában működő hálózatot, hogy információkat kérjen az információs és kommunikációs technológiai rendszer használatával tárolt elektronikus adatok helyéről és – adott esetben – a szolgáltató helyéről.

3. Az e cikk (1) bekezdése szerinti, megőrzés iránti megkeresésben az alábbiaknak kell szerepelnie:

(a) a megőrzést kérő hatóság;

(b) a nyomozás, vádhatósági eljárás vagy bírósági eljárás tárgyát képező bűncselekmény és a kapcsolódó tényállás rövid összefoglalása;

(c) a megőrzendő, tárolt elektronikus adatok és a bűncselekménnyel való kapcsolatuk;

(d) a tárolt elektronikus adatok letéti őrzőjének vagy az információs és kommunikációs technológiai rendszer helyének azonosításához rendelkezésre álló információk;

(e) a megőrzés szükségessége;

(f) az, hogy a megkereső részes állam kölcsönös jogsegély iránti megkeresést kíván benyújtani a tárolt elektronikus adatok felkutatása vagy azokhoz hasonlóképpen történő hozzáférés, azok lefoglalása vagy hasonló módon történő biztosítása, illetve közlése érdekében;

(g) adott esetben a megőrzés iránti megkeresés bizalmas kezelésének és a felhasználó értesítésétől való eltekintésnek a szükségessége.

4. A másik részes állam megkeresésének kézhezvételét követően a megkeresett részes állam a nemzeti joga szerint minden megfelelő intézkedést megtesz a meghatározott elektronikus adatok gyorsított eljárásban történő megőrzése érdekében. A megkeresés megválaszolása céljából az ilyen megőrzésnek nem feltétele a kettős büntethetőség.

5. Az a részes állam, amely a tárolt elektronikus adatok felkutatása vagy azokhoz hasonlóképpen történő hozzáférés, azok lefoglalása vagy hasonló módon történő biztosítása, illetve közlése érdekében nyújtandó kölcsönös jogsegély iránti megkeresés megválaszolásának feltételeként kettős büntethetőséget ír elő, az ezen Egyezmény alapján meghatározottaktól eltérő bűncselekmények tekintetében fenntarthatja a jogot az e cikk szerinti megőrzés iránti megkeresés megtagadására azokban az esetekben, amikor okkal feltételezi, hogy a közlés időpontjában a kettős büntethetőség feltétele nem teljesülhetett.

6. A megőrzés iránti megkeresés emellett kizárólag az ezen Egyezmény 40. cikke (21) bekezdésének b) és c) pontjában, valamint (22) bekezdésében foglalt indokok alapján tagadható meg.

7. Amennyiben a megkeresett részes állam megítélése szerint a megőrzés nem biztosítja az adatok jövőbeli rendelkezésre állását, vagy veszélyezteti a megkereső részes állam nyomozásának titkosságát, vagy egyéb módon sérti annak érdekeit, erről haladéktalanul tájékoztatja a megkereső részes államot, amely ezután eldönti, hogy a megkeresést ennek ellenére teljesíteni kell-e.

8. Az e cikk (1) bekezdése szerinti megkeresésre válaszul végrehajtott megőrzés időtartama legalább 60 nap, annak érdekében hogy a megkereső részes állam megkeresést nyújthasson be az adatok felkutatása vagy azokhoz hasonlóképpen történő hozzáférés, azok lefoglalása vagy hasonló módon történő biztosítása, illetve közlése céljából. Az ilyen megkeresés kézhezvételét követően az adatok a megkeresésre vonatkozó határozat meghozataláig folyamatosan megőrzendők.

9. Az e cikk (8) bekezdése szerinti megőrzési időszak lejárta előtt a megkereső részes állam kérheti a megőrzési időszak meghosszabbítását.

43. cikk

Nemzetközi együttműködés a megőrzött forgalmi adatok gyors átadása céljából

1. Amennyiben a jelen Egyezmény 42. cikke szerinti, adott közlésre vonatkozó forgalmi adatok megőrzésére irányuló megkeresés teljesítése során a megkeresett részes állam tudomást szerez arról, hogy másik részes államban lévő szolgáltató részt vett a közlés továbbításában, a megkeresett részes állam gyors eljárásban elegendő mennyiségű forgalmi adatot ad át a megkereső részes államnak ahhoz, hogy azonosítható legyen az említett szolgáltató és a közlés vagy a jelzett információk továbbításához használt útvonal.

2. A forgalmi adatok e cikk (1) bekezdése alapján történő közlése kizárólag az ezen Egyezmény 40. cikke (21) bekezdésének b) és c) pontjában, valamint (22) bekezdésében foglalt indokok alapján tagadható meg.

44. cikk

Kölcsönös jogsegély a tárolt elektronikus adatokhoz való hozzáférés érdekében

1. Mindegyik részes állam megkereshet másik részes államot a megkeresett részes állam területén található információs és kommunikációs technológiai rendszer használatával tárolt elektronikus adatok, köztük az ezen Egyezmény 42. cikke szerint megőrzött elektronikus adatok felkutatása vagy azokhoz történő hasonló hozzáférés, azok lefoglalása vagy hasonló módon történő biztosítása, valamint közlése érdekében.

2. A megkeresett részes állam az ezen Egyezmény 35. cikkében említett vonatkozó nemzetközi jogi eszközök és jogszabályok alkalmazásával és e fejezet egyéb vonatkozó rendelkezései szerint válaszol a megkeresésre.

3. A megkeresésre gyorsított eljárásban kell válaszolni az alábbi esetekben:

(a) alappal feltételezhető, hogy az érintett adatoknál fokozottan fennáll az elveszítés vagy a módosulás veszélye; vagy

(b) az e cikk (2) bekezdésében említett jogi eszközök és jogszabályok egyébként gyorsított együttműködésről rendelkeznek.

45. cikk

Kölcsönös jogsegély a forgalmi adatok valós idejű összegyűjtése érdekében

1. A részes államok törekednek arra, hogy kölcsönös jogsegélyt nyújtsanak egymásnak a területükön információs és kommunikációs technológiai rendszer használatával továbbított, meghatározott közlésekhez kapcsolódó forgalmi adatok valós idejű összegyűjtése érdekében. E cikk (2) bekezdésének rendelkezéseire figyelemmel az ilyen jogsegélyre a nemzeti jogban előírt feltételek és eljárások irányadók.

2. Mindegyik részes állam törekszik arra, hogy ilyen jogsegélyt nyújtson legalább azon bűncselekmények tekintetében, amelyeknél hasonló belföldi ügyben a forgalmi adatok valós idejű összegyűjtése rendelkezésre állna.

3. Az e cikk (1) bekezdése szerinti megkeresésben az alábbiaknak kell szerepelnie:

(a) a megkereső hatóság neve;

(b) a megkereséssel érintett nyomozás, vádhatósági eljárás vagy bírósági eljárás jellege és főbb tényeinek összefoglalása;

(c) azok az elektronikus adatok, amelyekre vonatkozóan a forgalmi adatok összegyűjtésére van szükség, valamint a bűncselekménnyel való kapcsolatuk;

(d) az adatok tulajdonosának vagy felhasználójának, illetve az információs és kommunikációs technológiai rendszer helyének azonosításához rendelkezésre álló adatok;

(e) a forgalmi adatok összegyűjtése szükségességének indokolása;

(f) az időszak, amelyre vonatkozóan forgalmi adatok gyűjtendők, és ehhez kapcsolódóan az időtartamának indokolása.

46. cikk

Kölcsönös jogsegély tartalmi adatok kifürkészése érdekében

A részes államok törekednek arra, hogy a rájuk vonatkozó szerződések vagy a nemzeti jogszabályaik által megengedett mértékben kölcsönös jogsegélyt nyújtsanak egymásnak az információs és kommunikációs technológiai rendszer használatával továbbított, meghatározott közlések tartalmi adatainak valós idejű gyűjtése vagy rögzítése érdekében.

47. cikk

Bűnüldözési együttműködés

1. A részes államok saját nemzeti jogi és közigazgatási rendszereiknek megfelelően szorosan együttműködnek egymással, hogy eredményesebbé tegyék az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekményekkel szembeni bűnüldözési fellépést. A részes államok hatékony intézkedéseket hoznak különösen az alábbi célokból:

(a) bővítsék és szükség esetén létrehozzák az illetékes hatóságaik, szerveik és szolgálataik közötti kommunikációs csatornákat, figyelemmel a meglévő csatornákra, köztük a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezetének csatornáira, hogy megkönnyítsék az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekmények valamennyi szempontjára, többek között – ha az érintett részes államok helyénvalónak tartják – az egyéb bűncselekménnyel fennálló kapcsolatokra vonatkozó információk biztonságos és gyors cseréjét;

(b) együttműködjenek más részes államokkal az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekményekhez kapcsolódóan az alábbiak feltárására irányuló vizsgálatok lefolytatásában:

(i) az említett bűncselekményekben való részvétellel gyanúsított személyek személyazonossága, holléte és tevékenységei vagy más érintett személyek holléte;

(ii) a bűncselekményből származó jövedelem vagy az említett bűncselekmények elkövetéséből származó vagyon mozgása;

(iii) az említett bűncselekmények elkövetése során használt vagy használni tervezett vagyon, berendezések vagy más elkövetési eszközök mozgása;

(c) adott esetben átadják az elemzési vagy nyomozási célból szükséges dolgokat vagy adatokat;

(d) adott esetben információcserét folytassanak más részes államokkal az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekmények elkövetéséhez használt konkrét eszközökről és módszerekről, többek között a hamis személyazonosságok, hamisított, megváltoztatott vagy hamis okmányok, illetve tevékenységek leplezésére szolgáló egyéb eszközök használatáról, továbbá kiberbűnözési taktikákról, technikákról és eljárásokról;

(e) előmozdítsák az illetékes hatóságaik, szerveik és szolgálataik közötti eredményes koordinációt, és támogassák a személyzet és más szakértők cseréjét, ideértve az érintett részes államok közötti kétoldalú megállapodásoktól vagy rendszerektől függően összekötő tisztviselők kiküldetését is;

(f) információcserét folytassanak, és összehangolják az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekmények mielőbbi azonosításához megfelelőnek tekintett közigazgatási és egyéb intézkedéseket.

2. A részes államok az ezen Egyezményben foglaltak érvényre juttatása érdekében mérlegelik a bűnüldöző hatóságaik közötti közvetlen együttműködésről szóló, két- vagy többoldalú szerződések vagy megállapodások megkötését, illetve ilyen szerződések vagy megállapodások megléte esetén azok módosítását. Az érintett részes államok közötti ilyen szerződések vagy megállapodások hiányában a részes államok az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekményeket illetően a kölcsönös bűnüldözési együttműködés alapjának tekinthetik ezen Egyezményt. A részes államok adott esetben teljeskörűen alkalmazzák a többek között a nemzetközi vagy regionális szervezetekkel megkötött szerződéseket vagy megállapodásokat, hogy kibővítsék a bűnüldöző hatóságaik közötti együttműködést.

48. cikk

Közös nyomozások

A részes államok mérlegelik olyan két- vagy többoldalú szerződések vagy megállapodások megkötését, amelyek értelmében az érintett illetékes hatóságok közös nyomozó szerveket hozhatnak létre az ezen Egyezmény alapján meghatározott, egy vagy több államban nyomozás, vádhatósági eljárás vagy bírósági eljárás tárgyát képező bűncselekményekkel összefüggésben. Ilyen szerződések vagy megállapodások hiányában a közös nyomozások eseti alapú megegyezés szerint is lefolytathatók. Az érintett részes államok biztosítják azon részes állam szuverenitásának maradéktalan tiszteletben tartását, amelynek területén az ilyen nyomozásokat lefolytatják.

49. cikk

Mechanizmusok az elkobzás terén folytatott nemzetközi együttműködés keretében történő vagyonvisszaszerzésre

1. Az ezen Egyezmény 50. cikke szerinti kölcsönös jogsegély nyújtása érdekében, az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekmények elkövetésével szerzett vagy abban érintett vagyon tekintetében mindegyik részes állam a nemzeti jogával összhangban:

(a) meghozza az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy az illetékes hatóságai jogosultak legyenek végrehajtani a többi részes állam bíróságai által hozott elkobzást elrendelő határozatokat;

(b) meghozza az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy illetékes hatóságai – amennyiben joghatósággal rendelkeznek – jogosultak legyenek elrendelni az ilyen külföldi eredetű vagyon elkobzását a pénzmosás bűncselekményének vagy az adott állam joghatósága alá tartozó egyéb bűncselekmény elbírálása vagy az adott részes állam nemzeti joga alapján lefolytatható egyéb eljárás keretében; valamint

(c) mérlegelje az ahhoz szükséges intézkedések meghozatalát, hogy lehetővé tegye az ilyen vagyon elítélés nélküli elkobzását olyan esetekben, amikor az elkövető ellen elhalálozás, szökés vagy távollét miatt nem folytatható büntetőeljárás, illetve más megfelelő esetekben.

2. Az ezen Egyezmény 50. cikkének (2) bekezdése szerinti megkeresés alapján kölcsönös jogsegély nyújtása érdekében mindegyik részes állam a nemzeti jogával összhangban:

(a) meghozza az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy illetékes hatóságai befagyaszthassanak vagy lefoglalhassanak vagyont olyan, a megkereső részes állam bírósága vagy illetékes hatósága által hozott, befagyasztást vagy lefoglalást elrendelő határozat alapján, amelyre figyelemmel a megkeresett részes állam alapos okkal feltételezheti, hogy ilyen intézkedések meghozatala kellően indokolt, a vagyonra vonatkozóan pedig végső soron e cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazásában elkobzást elrendelő határozat születik;

(b) meghozza az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy illetékes hatóságai befagyaszthassanak vagy lefoglalhassanak vagyont olyan megkeresés alapján, amelyre figyelemmel a megkeresett részes állam alapos okkal feltételezheti, hogy ilyen intézkedések meghozatala kellően indokolt, a vagyonra vonatkozóan pedig végső soron e cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazásában elkobzást elrendelő határozat születik; valamint

(c) mérlegelje további intézkedések meghozatalát ahhoz, hogy illetékes hatóságai elkobzás céljából megőrizhessenek vagyont, például külföldi letartóztatás vagy az ilyen vagyon megszerzéséhez kapcsolódó büntetőjogi vád alapján.

50. cikk

Nemzetközi együttműködés elkobzás céljából

1. Az a részes állam, amelyhez az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekményre vonatkozó joghatósággal rendelkező másik részes állam megkereséssel fordul a területén található, az ezen Egyezmény 31. cikkének (1) bekezdésében említett, bűncselekményből származó jövedelem, vagyon, berendezések vagy egyéb elkövetési eszközök elkobzása iránt, a nemzeti jogrendszerében biztosított lehetőségeket messzemenőkig kihasználva:

(a) elkobzást elrendelő határozat meghozatala céljából megküldi a megkeresést az illetékes hatóságainak, és ilyen határozat meghozatala esetén végrehajtja azt; vagy

(b) a megkereső részes állam területén működő bíróság által ezen Egyezmény 31. cikkének (1) bekezdése szerint hozott, elkobzást elrendelő határozatot annak kért mértékben történő végrehajtása céljából megküldi az illetékes hatóságainak, amennyiben a határozat a megkeresett részes állam területén található, bűncselekményből származó jövedelemre, vagyonra, felszerelésre vagy egyéb elkövetési eszközökre vonatkozik.

2. Az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekményre vonatkozó joghatósággal rendelkező másik részes állam általi megkeresést követően a megkeresett részes állam intézkedéseket tesz az ezen Egyezmény 31. cikkének (1) bekezdésében említett, bűncselekményből származó jövedelem, vagyon, berendezések vagy egyéb elkövetési eszközök azonosítására, felkutatására és befagyasztására vagy lefoglalására azzal a céllal, hogy a megkereső részes állam vagy – az e cikk (1) bekezdése szerinti megkeresés alapján – a megkeresett részes állam végső soron elkobzást rendeljen el.

3. Ezen Egyezmény 40. cikkének rendelkezései értelemszerűen alkalmazandók e cikkre. Az e cikk szerinti megkeresések az ezen Egyezmény 40. cikkének (15) bekezdésében meghatározott információkon túlmenően az alábbiakat tartalmazzák:

(a) az e cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti megkeresés esetében az elkobzandó vagyon leírása, kitérve – amennyiben lehetséges – a vagyon helyére és adott esetben a becsült értékére, továbbá azoknak a megkereső részes állam által alapul vett tényeknek az ismertetése, amely elegendők ahhoz, hogy a megkeresett részes állam a nemzeti joga alapján a határozatot meghozza;

(b) az e cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti kérelem esetében a kérelem alapjául szolgáló, a megkereső részes állam által kibocsátott, elkobzást elrendelő határozat jogilag elfogadható másolati példánya, a tények és információk ismertetése arra vonatkozóan, milyen mértékben kéri a megkereső részes állam a határozat végrehajtását, a megkereső részes állam által a jóhiszemű harmadik felek megfelelő értesítése és a jogszerű eljárás biztosítása érdekében hozott intézkedéseket bemutató nyilatkozat, valamint a vagyonelkobzást elrendelő határozat jogerősségéről szóló nyilatkozat;

(c) az e cikk (2) bekezdése szerinti megkeresés esetében a megkereső részes állam által alapul vett tényeknek az ismertetése és a kért intézkedések leírása, valamint – ha rendelkezésre áll – a megkeresés alapjául szolgáló határozat jogilag elfogadható másolati példánya.

4. Az e cikk (1) és (2) bekezdésében előírt határozatokat és intézkedéseket a megkeresett részes állam a nemzeti jogszabályainak és eljárási szabályainak rendelkezései, illetve a megkereső részes állam vonatkozásában rá nézve kötelező két- vagy többoldalú egyezmények, szerződések vagy megállapodások szerint és azokra figyelemmel hozza meg.

5. Mindegyik részes állam átadja az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkára részére az e cikket érvényre juttató jogszabályainak és előírásainak, valamint azok esetleges későbbi módosításainak egy-egy példányát vagy azok leírását.

6. Ha valamely részes állam úgy dönt, hogy az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett intézkedések meghozatalát az erre vonatkozó szerződés meglétéhez köti, az adott részes állam ezen Egyezményt szükséges és elégséges szerződéses alapnak tekinti.

7. Az e cikk szerinti együttműködés meg is tagadható, az ideiglenes intézkedések pedig megszüntethetők, ha a megkeresett részes állam nem kap időben elegendő bizonyítékot, vagy a vagyon csekély értékű.

8. Az e cikk szerint alapján hozott bármely ideiglenes intézkedés megszüntetése előtt, amennyiben megoldható, a megkeresett részes állam lehetőséget ad a megkereső részes államnak arra, hogy előterjessze az intézkedés fenntartása mellett szóló érveit.

9. E cikk rendelkezései nem értelmezhetők úgy, hogy jóhiszemű harmadik felek jogait sértik.

10. A részes államok mérlegelik két- és többoldalú egyezmények, szerződések vagy megállapodások megkötését az e cikk szerint folytatott nemzetközi együttműködés eredményesebbé tétele érdekében.

51. cikk

Különleges együttműködés

Mindegyik részes állam a nemzeti jogának sérelme nélkül törekszik olyan intézkedések meghozatalára, amelyek lehetővé teszik, hogy a saját nyomozásait, vádhatósági eljárásait és bírósági eljárásait nem érintve, megkeresés nélkül továbbítsa másik részes államnak ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekményekből származó jövedelemre vonatkozó információkat, ha megítélése szerint az ilyen információk közlése segítheti a fogadó részes államot nyomozások, vádhatósági eljárások vagy bírósági eljárások megindításában és lefolytatásában, vagy azt eredményezheti, hogy az adott részes állam ezen Egyezmény 50. cikke alapján megkeresést küld.

52. cikk

A bűncselekményből származó elkobzott jövedelem vagy vagyon visszaszolgáltatása és az azzal való rendelkezés

1. A részes állam által ezen Egyezmény 31. vagy 50. cikke szerint elkobzott, bűncselekményből származó jövedelemmel vagy vagyonnal az adott részes állam a nemzeti joga és közigazgatási eljárásai szerint rendelkezik.

2. A részes államok az ezen Egyezmény 50. cikke szerinti, másik részes állam általi megkeresés alapján eljárva – ha nemzeti joguk megengedi és a megkereső fél ezt kéri – prioritásként mérlegelik a bűncselekményből származó elkobzott jövedelemnek vagy vagyonnak a megkereső részes állam részére történő visszaszolgáltatását annak érdekében, hogy az kártérítésben részesíthesse a bűncselekmény áldozatait, vagy a bűncselekményből származó jövedelmet vagy vagyont visszaszolgáltathassa korábbi jogos tulajdonosának.

3. A részes államok az ezen Egyezmény 31. és 50. cikke szerinti, másik részes állam általi megkeresés alapján eljárva, az áldozatoknak nyújtandó kártérítés megfelelő mérlegelését követően különleges megfontolás tárgyává tehetik olyan szerződések vagy megállapodások megkötését, amelyek a következőkről rendelkeznek:

(a) az ilyen, bűncselekményből származó jövedelem vagy vagyon, illetve az ilyen, bűncselekményből származó jövedelem vagy vagyon egészének vagy egy részének értékesítéséből származó pénzeszközök értékének befizetése hozzájárulásként az ezen Egyezmény 56. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerint megjelölt számlára és a kiberbűnözés elleni küzdelemre szakosodott kormányközi szervek részére;

(b) az ilyen, bűncselekményből származó jövedelemnek vagy vagyonnak, illetve az ilyen, bűncselekményből származó jövedelem vagy vagyon értékesítéséből származó pénzeszközöknek az adott részes állam nemzeti joga vagy közigazgatási eljárásai szerinti rendszeres vagy eseti megosztása más részes államokkal.

4. Adott esetben, amennyiben a részes államok másként nem határoznak, a megkeresett részes állam az elkobzott vagyon e cikk szerinti visszaszolgáltatását vagy elidegenítését eredményező nyomozások, vádhatósági eljárások vagy bírósági eljárások során felmerült észszerű költségeket levonhatja.

VI. FEJEZET

MEGELŐZŐ INTÉZKEDÉSEK

53. cikk

Megelőző intézkedések

1. Mindegyik részes állam a jogrendszere alapelveivel összhangban törekszik hatékony és összehangolt szakpolitikák és bevált gyakorlatok kialakítására, végrehajtására vagy fenntartására, hogy megfelelő jogalkotási, közigazgatási vagy egyéb intézkedésekkel csökkentse a kiberbűnözés meglévő vagy jövőbeli lehetőségeit.

2. Mindegyik részes állam eszközeihez mérten és nemzeti jogának alapelveivel összhangban megfelelő intézkedéseket hoz, hogy előmozdítsa az érintett, közszférán kívüli egyének és szervezetek, például nem kormányzati szervezetek, civil társadalmi szervezetek, tudományos intézmények és magánszektorbeli szervezetek, valamint a nyilvánosság aktív részvételét az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekmények megelőzésének megfelelő területein.

3. A megelőző intézkedések közé tartozhatnak az alábbiak:

(a) a bűnüldöző hatóságok vagy ügyészek és az érintett, közszférán kívüli személyek és szervezetek, például nem kormányzati szervezetek, civil társadalmi szervezetek, tudományos intézmények és magánszektorbeli szervezetek közötti együttműködés erősítése az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekmények megelőzését és az ellenük való küzdelmet érintő lényeges szempontok kezelése céljából;

(b) a közfigyelem ráirányítása az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekmények jelentette veszély létezésére, okaira és súlyosságára a nyilvánosság tájékoztatását célzó tevékenységek, a közoktatás, média- és információs műveltségi programok és tantervek révén, amelyek előmozdítják a közéleti részvételt az ilyen bűncselekmények megelőzésében és az ellenük való küzdelemben;

(c) a nemzeti büntető igazságszolgáltatási rendszerek kapacitásának kiépítése és a bővítésére irányuló erőfeszítések megtétele, ezen belül a büntető igazságszolgáltatási szakemberek képzése és szakértelmének fejlesztése, a az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekményekkel szembeni nemzeti megelőzési stratégiák keretében;

(d) a szolgáltatók ösztönzése arra, hogy – amennyiben a nemzeti körülményekre tekintettel és a nemzeti jog által megengedett mértékben megvalósítható – hozzanak eredményes intézkedéseket annak érdekében, hogy erősítsék a szolgáltatók termékeinek, szolgáltatásainak és ügyfeleinek biztonságát;

(e) a biztonsági kutatók által végzett jogszerű tevékenységek hozzájárulásának elismerése, amennyiben kizárólag – a nemzeti jog által megengedett mértékben és az az által előírt feltételekre figyelemmel – arra irányulnak, hogy megerősítsék és fokozzák a szolgáltatók részes állam területén található termékeinek, szolgáltatásainak és ügyfeleinek biztonságát;

(f) programok és tevékenységek kialakítása, elősegítése és támogatása annak érdekében, hogy a kiberbűnözésben való részvétel veszélyének kitett személyeket visszatartsák az elkövetővé válástól, és jogszerűen fejlesszék a készségeiket;

(g) törekvés az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekmények miatt elítélt személyek társadalomba történő visszailleszkedésének előmozdítására;

(h) stratégiák és szakpolitikák kidolgozása a nemzeti jog szerint az információs és kommunikációs technológiai rendszerek használatával elkövetett nemi alapú erőszak megelőzése és felszámolása érdekében, valamint a kiszolgáltatott helyzetben lévő személyek különleges körülményeinek és szükségleteinek figyelembevétele a megelőző intézkedések kialakítása során;

(i) konkrét és egyedi erőfeszítések megtétele a gyermekek online biztonságának megőrzése érdekében, többek között a gyermekek online szexuális bántalmazásával vagy kizsákmányolásával kapcsolatos oktatás és képzés, valamint figyelemfelkeltés, továbbá a nemzeti jogi keretek felülvizsgálata és a megelőzési célú nemzetközi együttműködés fokozása révén, emellett erőfeszítések megtétele a gyermekek szexuális bántalmazását vagy kizsákmányolását ábrázoló anyagok gyors eltávolításának biztosítására;

(j) a döntéshozatali folyamatok átláthatóbbá tétele és a nyilvánosság fokozott bevonása, valamint annak biztosítása, hogy a nyilvánosság számára megfelelően hozzáférhetők legyenek az információk;

(k) a kiberbűnözéssel kapcsolatos információk felkutatásához, fogadásához és közléséhez fűződő szabadság tiszteletben tartása, előmozdítása és védelme;

(l) az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekmények áldozatait támogató programok kidolgozása és erősítése;

(m) az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekményekből származó jövedelem és az ilyen bűncselekményekhez kapcsolódó vagyon átruházásának megelőzése és felderítése.

4. Mindegyik részes állam megfelelő intézkedéseket hoz annak biztosítására, hogy a kiberbűnözés megelőzéséért és az az ellen való küzdelemért felelős érintett illetékes egy vagy több hatóság a nyilvánosság számára ismert és hozzáférhető legyen adott esetben olyan események – akár névtelenül történő – bejelentése céljából, amelyek ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekménynek minősülhetnek.

5. A részes államok törekednek arra, hogy rendszeresen értékeljék a meglévő releváns nemzeti jogi kereteket és közigazgatási gyakorlatokat annak érdekében, hogy feltárják a hiányosságokat és sebezhetőségeket, és gondoskodjanak arról, hogy e keretek és gyakorlatok az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekmények jelentette veszélyek változására tekintettel is relevánsak maradjanak.

6. A részes államok együttműködhetnek egymással és az érintett nemzetközi és regionális szervezetekkel az e cikkben említett intézkedések előmozdításában és kialakításában. Ennek keretében a kiberbűnözés megelőzését célzó nemzetközi projektekben is részt vehetnek.

7. Mindegyik részes állam közli az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkárával egy vagy több olyan hatóság nevét és címét, amely segítséget nyújthat más részes államoknak a kiberbűnözés megelőzésére irányuló konkrét intézkedések kidolgozásában és végrehajtásában.

VII. FEJEZET

TECHNIKAI SEGÍTSÉGNYÚJTÁS ÉS INFORMÁCIÓCSERE

54. cikk

Technikai segítségnyújtás és kapacitásépítés

1. A részes államok a kapacitásuk alapján mérlegelik, hogy a lehető legszélesebb körű technikai segítségnyújtást és kapacitásépítést, ezen belül képzést és egyéb módon nyújtott támogatást, a lényeges tapasztalatok és szakismeretek kölcsönös cseréjét, valamint kölcsönösen elfogadott feltételeken alapuló technológiatranszfert biztosítsanak egymás között, különös figyelmet fordítva a fejlődő részes államok érdekeire és szükségleteire, azzal a céllal, hogy megkönnyítsék az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények megelőzést, felderítését, nyomozását és vádhatósági eljárás alá vonását.

2. A részes államok a szükséges mértékben konkrét képzési programokat indítanak, dolgoznak ki, hajtanak végre vagy fejlesztenek az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények megelőzéséért, felderítéséért, nyomozásáért és vádhatósági eljárás alá vonásáért felelős személyzetük számára.

3. Az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett tevékenységek a nemzeti jog által megengedett mértékben az alábbiakra irányulnak:

(a) az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények megelőzéséhez, felderítéséhez, nyomozásához és vádhatósági eljárás alá vonásához alkalmazott módszerek és technikák;

(b) kapacitásépítés a kiberbűnözés megelőzéséről és az az ellen való küzdelemről szóló stratégiai politikák és jogszabályok kidolgozása és tervezése terén;

(c) kapacitásépítés a bizonyítékok – különösen elektronikus formában történő – gyűjtése, megőrzése és megosztása terén, ideértve a felügyeleti lánc fenntartását és a kriminalisztikai elemzést is;

(d) korszerű bűnüldözési eszközök és azok használata;

(e) az illetékes hatóságok felkészítése a kölcsönös jogsegély iránti megkeresések és ezen Egyezmény követelményeinek megfelelő egyéb együttműködési eszközök kidolgozására, különösen a bizonyítékok elektronikus formában történő gyűjtése, megőrzése és megosztása céljából;

(f) ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények elkövetéséből származó jövedelem, vagyon, berendezések vagy egyéb elkövetési eszközök mozgásának, valamint az ilyen jövedelem, vagyon, berendezések vagy egyéb elkövetési eszközök átruházásához, eltitkolásához vagy leplezéséhez használt módszereknek a megelőzése, felderítése és figyelemmel kísérése;

(g) megfelelő és hatékony jogi és közigazgatási mechanizmusok és módszerek az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekményekből származó jövedelem lefoglalásának, elkobzásának és visszaszolgáltatásának megkönnyítésére;

(h) az igazságügyi hatóságokkal együttműködő áldozatok és tanúk védelméhez használt módszerek;

(i) a vonatkozó anyagi és eljárásjogi rendelkezésekkel, a bűnüldözési nyomozati hatáskörrel, valamint a nemzeti és nemzetközi előírásokkal és a nyelvekkel kapcsolatos képzés.

4. A részes államok – nemzeti jogukra is figyelemmel – törekednek arra, hogy ezen Egyezmény végrehajtásának eredményesebbé tétele céljából felhasználják a többi részes állam és az érintett nemzetközi és regionális szervezetek, nem kormányzati szervezetek, civil társadalmi szervezetek, tudományos intézmények és magánszektorbeli szervezetek szakértelmét, és szorosan együttműködjenek velük.

5. A részes államok segítik egymást az e cikk (3) bekezdésében említett területeken a szakértelem megosztására irányuló kutatási és képzési programok tervezésében és végrehajtásában, és e célból – adott esetben – regionális és nemzetközi konferenciákat és szemináriumokat is kihasználnak az együttműködés előmozdítására és a kölcsönösen fontosnak tartott problémák megvitatásának ösztönzésére.

6. A részes államok mérlegelik, hogy kérésre segítséget nyújtsanak egymásnak a területükön elkövetett, ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények típusaival, okaival és hatásaival kapcsolatos értékelések, vizsgálatok és kutatások elvégzésében azzal a céllal, hogy az illetékes hatóságok és az érintett nem kormányzati szervezetek, civil társadalmi szervezetek, tudományos intézmények és magánszektorbeli szervezetek közreműködésével stratégiákat és cselekvési terveket dolgozzanak ki a kiberbűnözés megelőzésére és az ellene való küzdelemre.

7. A részes államok előmozdítják a mielőbbi kiadatás és a kölcsönös jogsegély megkönnyítésére irányuló képzést és technikai segítségnyújtást. Az ilyen képzés és technikai segítségnyújtás magában foglalhatja a nyelvi képzést, a kölcsönös jogsegély iránti megkeresések megfogalmazásához és kezeléséhez való segítségnyújtást, valamint a vonatkozó feladatkörrel rendelkező központi hatóságok vagy szervek személyzetének tagjai közötti kirendelések és cserék.

8. A részes államok a szükséges mértékben fokozzák a technikai segítségnyújtás és a kapacitásépítés eredményességének maximalizálására irányuló erőfeszítéseket a nemzetközi és regionális szervezetekben, valamint a vonatkozó két- és többoldalú szerződések vagy megállapodások keretében.

9. A részes államok mérlegelik önkéntes mechanizmusok létrehozását azzal a céllal, hogy technikai segítségnyújtási programok és kapacitásépítési projektek révén pénzügyileg hozzájáruljanak a fejlődő országok ezen Egyezmény végrehajtására irányuló erőfeszítéseihez.

10. Mindegyik részes állam törekszik arra, hogy önkéntes hozzájárulást nyújtson az Egyesült Nemzetek Kábítószer- és Bűnügyi Hivatala részére abból a célból, hogy e Hivatalon keresztül előmozdítsa az ezen Egyezmény technikai segítségnyújtás és kapacitásépítés révén történő végrehajtására irányuló programokat és projekteket.

55. cikk

Információcsere

1. Mindegyik részes állam mérlegeli, hogy adott esetben, a megfelelő szakértőkkel, köztük nem kormányzati szervezetek, civil társadalmi szervezetek, tudományos intézmények és magánszektorbeli szervezetek munkatársaival egyeztetve elemezze az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények tekintetében a területén tapasztalható tendenciákat és az ilyen bűncselekmények elkövetésének körülményeit.

2. A részes államok mérlegelik, hogy a kiberbűnözésre vonatkozó statisztikákat, elemzési szakismereteket és információkat állítsanak össze és osszanak meg egymással, valamint nemzetközi és regionális szervezeteken keresztül azzal a céllal, hogy lehetőség szerint közös fogalommeghatározásokat, normákat és módszereket, valamint bevált gyakorlatokat dolgozzanak ki az ilyen bűncselekmények megelőzése és a velük szembeni küzdelem érdekében.

3. Mindegyik részes állam mérlegeli az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények megelőzésére és a velük szembeni küzdelemre irányuló szakpolitikáinak és gyakorlati intézkedéseinek figyelemmel kísérését, valamint azok eredményességének és hatékonyságának értékelését.

4. A részes államok mérlegelik, hogy információcserét folytassanak a kiberbűnözéssel és a bizonyítékok elektronikus formában történő gyűjtésével kapcsolatos jogi, szakpolitikai és technológiai fejleményekről.

56. cikk

Az Egyezmény végrehajtása gazdaságfejlesztés és technikai segítségnyújtás révén

1. A részes államok a lehetőségekhez mérten, nemzetközi együttműködés révén ezen Egyezmény optimális végrehajtásához vezető intézkedéseket hoznak, figyelembe véve az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekményeknek általában véve a társadalomra és különösen a fenntartható fejlődésre gyakorolt negatív hatásait.

2. A részes államokat határozottan ösztönözik arra, hogy a lehetőségekhez mérten és egymással, valamint nemzetközi és regionális szervezetekkel egyeztetve tegyenek konkrét erőfeszítéseket az alábbiak érdekében:

(a) fokozzák a többi részes államokkal, különösen a fejlődő országokkal különböző szinteken folytatott együttműködésüket az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények megelőzéséhez és az ellenük való küzdelemhez szükséges képességük erősítése céljából;

(b) fokozzák a többi részes állam, különösen a fejlődő országok pénzügyi és anyagi támogatását az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények eredményes megelőzésére és a velük szembeni küzdelemre irányuló erőfeszítéseikben, és segítséget nyújtanak nekik ezen Egyezmény végrehajtásához;

(c) nyújtsanak technikai segítséget más részes államoknak, különösen a fejlődő országoknak az ezen Egyezmény végrehajtásával kapcsolatos szükségleteik kielégítéséhez. E célból a részes államok törekednek arra, hogy megfelelő és rendszeres önkéntes hozzájárulást fizessenek be az Egyesült Nemzetek finanszírozási mechanizmusa keretében kifejezetten e célra kijelölt számlára;

(d) adott esetben ösztönözzék a nem kormányzati szervezeteket, a civil társadalmi szervezeteket, a tudományos intézményeket és a magánszektorbeli szervezeteket, valamint a pénzügyi intézményeket, hogy járuljanak hozzá a részes államok erőfeszítéseihez, többek között e cikkel összhangban, különösen azáltal, hogy több képzési programot és korszerű berendezést biztosítanak a fejlődő országoknak ezen Egyezmény célkitűzéseinek elérésében való támogatásuk érdekében;

(e) osszák meg az általuk végzett tevékenységekkel kapcsolatos bevált gyakorlatokat és információkat az átláthatóság javítása, az erőfeszítések közötti átfedések elkerülése és a levont tanulságok lehető legjobb hasznosítása érdekében.

3. A részes államok mérlegelik továbbá a meglévő szubregionális, regionális és nemzetközi programok – többek között konferenciák és szemináriumok – kihasználását az együttműködés és a technikai segítségnyújtás előmozdítása, valamint a kölcsönösen fontosnak tartott problémák, köztük a fejlődő országoknál felmerülő sajátos problémák és szükségletek megvitatásának ösztönzésére.

4. A részes államok a lehetőségekhez mérten, megfelelő elosztás révén gondoskodnak arról, hogy az erőforrások és az erőfeszítések a normák, a készségek, a kapacitás, a szakértelem és a technikai képességek harmonizációjának támogatására irányuljanak azzal a céllal, hogy a részes államok közös minimumszabályokkal rendelkezzenek az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények szempontjából biztonságos menedékek felszámolása és a kiberbűnözés elleni küzdelem fokozása érdekében.

5. Az e cikk alapján hozott intézkedések lehetőség szerint nem érintik a meglévő külföldi támogatási kötelezettségvállalásokat és egyéb kétoldalú, illetve regionális vagy nemzetközi szintű pénzügyi együttműködési megállapodásokat.

6. A részes államok az anyagi és logisztikai támogatásról kétoldalú, regionális vagy többoldalú szerződéseket vagy megállapodásokat köthetnek, figyelembe véve az ezen Egyezményben foglalt nemzetközi együttműködési eszközök eredményességéhez, valamint az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények megelőzéséhez, felderítéséhez, nyomozásához és vádhatósági eljárás alá vonásához szükséges pénzügyi megállapodásokat.

VIII. FEJEZET

VÉGREHAJTÁSI MECHANIZMUS

57. cikk

Az Egyezmény részes államainak konferenciája

1. Létrejön az Egyezmény részes államainak konferenciája azzal a céllal, hogy fokozza a részes államok kapacitását és együttműködését az ezen Egyezményben meghatározott célkitűzések elérése, valamint az Egyezmény végrehajtásának előmozdítása és felülvizsgálata érdekében.

2. Az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkára legkésőbb ezen Egyezmény hatálybalépésétől számított egy éven belül összehívja a részes államok konferenciáját. Ezt követően a konferencia rendszeres üléseket tart az általa elfogadott eljárási szabályzatnak megfelelően.

3. A részes államok konferenciája eljárási szabályzatot és az e cikkben meghatározott tevékenységekre irányadó szabályokat fogad el, kitérve a megfigyelők belépésére és részvételére, valamint az említett tevékenységek végzése során felmerülő költségek fedezésére. E szabályok és a kapcsolódó tevékenységek esetében figyelembe kell venni egyebek mellett az eredményesség, az inkluzivitás, az átláthatóság, a hatékonyság és a nemzeti felelősségvállalás elvét.

4. Rendszeres üléseinek megszervezése során a részes államok konferenciája az e cikk (3) bekezdésében megjelölt elvekkel összhangban tekintetbe veszi a hasonló ügyekkel foglalkozó egyéb érintett nemzetközi és regionális szervezetek és mechanizmusok – köztük az egyezmények alapján létrehozott kisegítő testületek – üléseinek idejét és helyszínét.

5. A részes államok konferenciája megállapodik az e cikk (1) bekezdésében meghatározott célkitűzések eléréséhez szükséges tevékenységekről, eljárásokról és munkamódszerekről, kitérve az alábbiakra:

(a) ezen Egyezmény eredményes alkalmazásának és végrehajtásának, az esetleges problémái feltárásának, valamint a részes államok által ezen Egyezmény alapján végzett tevékenységeknek a megkönnyítése, ideértve az önkéntes hozzájárulásuk mozgósításának ösztönzését is;

(b) a részes államok és az érintett nemzetközi és regionális szervezetek, valamint a nem kormányzati szervezetek, a civil társadalmi szervezetek, a tudományos intézmények és a magánszektorbeli szervezetek között a nemzeti joggal összhangban az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekményekkel, valamint a bizonyítékok elektronikus formában történő gyűjtésével kapcsolatos jogi, szakpolitikai és technológiai fejleményekről, továbbá a kiberbűnözés mintáiról és tendenciáiról, valamint az ilyen bűncselekmények megelőzésére és a velük szembeni küzdelemre irányuló bevált gyakorlatokról folytatott információcsere elősegítése;

(c) együttműködés az érintett nemzetközi és regionális szervezetekkel, valamint a nem kormányzati szervezetekkel, a civil társadalmi szervezetekkel, a tudományos intézményekkel és a magánszektorbeli szervezetekkel;

(d) az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekmények megelőzésére és a velük szembeni küzdelemre szolgáló egyéb nemzetközi és regionális szervezetek és mechanizmusok által előállított releváns információk megfelelő hasznosítása a munkában előforduló felesleges átfedések elkerülése érdekében;

(e) ezen Egyezmény részes államok általi végrehajtásának rendszeres felülvizsgálata;

(f) ezen Egyezménynek és a végrehajtásának javítására irányuló ajánlások megfogalmazása, valamint az Egyezmény esetleges kiegészítésének vagy módosításának mérlegelése;

(g) ezen Egyezmény kiegészítő jegyzőkönyveinek kidolgozása és elfogadása ezen Egyezmény 61. és 62. cikke alapján;

(h) a részes államok ezen Egyezmény végrehajtásával kapcsolatos technikai segítségnyújtási és kapacitásépítési követelményeinek figyelembevétele és e tekintetben szükségesnek ítélt intézkedések ajánlása.

6. Mindegyik részes állam a részes államok konferenciájának előírása szerint tájékoztatja a konferenciát ezen Egyezmény végrehajtására irányuló jogalkotási, közigazgatási és egyéb intézkedésekről, valamint programjairól, terveiről és gyakorlatairól. A konferencia megvizsgálja, mi a leghatékonyabb módja az információk, többek között a részes államok és az illetékes nemzetközi és regionális szervezetek által nyújtott tájékoztatás fogadásának, és annak alapján intézkedések meghozatalának. Az érintett nem kormányzati szervezeteknek, civil társadalmi szervezeteknek, tudományos intézményeknek és magánszektorbeli szervezeteknek a konferencia által meghatározandó eljárások szerint megfelelően meghatalmazott képviselőitől kapott észrevételek is figyelembe vehetők.

7. E cikk (5) bekezdésének alkalmazásában a részes államok konferenciája létrehozhatja és működtetheti az általa szükségesnek ítélt felülvizsgálati mechanizmusokat.

8. E cikk (5)–(7) bekezdése szerint a részes államok konferenciája – amennyiben szükségesnek tartja – megfelelő mechanizmusokat vagy kisegítő testületeket hoz létre az Egyezmény eredményes végrehajtásának támogatása érdekében.

58. cikk

Titkárság

1. Az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkára biztosítja a szükséges titkársági szolgálatokat az Egyezmény részes államainak konferenciája részére.

2. A titkárság feladatai a következők:

(a) támogatja a részes államok konferenciáját az ezen Egyezményben meghatározott tevékenységek végzésében, valamint intézkedéseket tesz és biztosítja a szükséges szolgálatokat a konferencia ezen Egyezményhez kapcsolódó üléseinek lebonyolításához;

(b) kérésre segítséget nyújt a részes államok számára a részes államok konferenciájának ezen Egyezményben foglaltak szerinti tájékoztatásában; valamint

(c) gondoskodik a szükséges koordinációról az érintett nemzetközi és regionális szervezetek titkárságaival.

IX. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

59. cikk

Az Egyezmény végrehajtása

1. Mindegyik részes állam a nemzeti jogának alapelveivel összhangban megteszi az ezen Egyezmény szerinti kötelezettségeinek teljesítéséhez szükséges intézkedéseket, ideértve a jogalkotási és közigazgatási intézkedéseket is.

2. Mindegyik részes állam hozhat ezen Egyezményben előírtaknál szigorúbb intézkedéseket az ezen Egyezmény alapján meghatározott bűncselekmények megelőzése és az ellenük való küzdelem érdekében.

60. cikk

Az Egyezmény hatása

1. Ha két vagy több részes állam az ezen Egyezmény által szabályozott kérdésekre vonatkozóan korábban már kötött egymással megállapodást vagy szerződést, vagy más módon kialakították kapcsolataikat ezekben a kérdésekben, vagy ha ezt a későbbiekben teszik meg, jogosultak az említett megállapodást vagy szerződést is alkalmazni, vagy az ilyen kapcsolatokat annak megfelelően szabályozni.

2. Ezen Egyezmény egyetlen rendelkezése sem érinti a részes államok nemzetközi jogból fakadó egyéb jogait, korlátait, kötelezettségeit vagy felelősségét.

61. cikk

Kapcsolat jegyzőkönyvekkel

1. Ezen Egyezmény kiegészíthető egy vagy több jegyzőkönyvvel.

2. Valamely állam vagy regionális gazdasági integrációs szervezet akkor válhat a jegyzőkönyv részes felévé, ha ezen Egyezménynek is részes fele.

3. Az ezen Egyezményben részes államra nézve csak akkor kötelező valamely jegyzőkönyv, ha annak rendelkezései szerint a jegyzőkönyv részes felévé válik.

4. Az Egyezmény valamennyi jegyzőkönyve ezen Egyezménnyel együtt, az adott jegyzőkönyv céljára figyelemmel értelmezendő.

62. cikk

Kiegészítő jegyzőkönyvek elfogadása

1. Legalább hatvan részes államra van szükség ahhoz, hogy kiegészítő jegyzőkönyvet lehessen elfogadás céljából a részes államok konferenciája elé terjeszteni. A konferencia minden tőle telhetőt megtesz annak érdekében, hogy a kiegészítő jegyzőkönyvet illetően konszenzusra jusson. A konszenzusra irányuló összes intézkedés eredménytelensége esetén és megállapodás hiányában a kiegészítő jegyzőkönyv végső eszközként elfogadható a részes államok konferenciájának ülésén jelen lévő és szavazó részes államok legalább kétharmados szavazati többségével.

2. A regionális gazdasági integrációs szervezetek a hatáskörükbe tartozó kérdésekre vonatkozóan ezen Egyezményben részes tagállamaik számával egyenlő számú szavazattal gyakorolják e cikk szerinti szavazati jogukat.

E szervezetek nem gyakorolhatják szavazati jogukat, ha tagállamaik saját maguk élnek szavazati jogukkal, és ez fordítva is érvényesül.

63. cikk

Vitarendezés

1. A részes államok törekednek arra, hogy ezen Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos jogvitáikat tárgyalás útján vagy az általuk választott egyéb békés úton rendezzék.

2. Azokat az ezen Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatban két vagy több részes állam között felmerülő jogvitákat, amelyek tárgyalás útján vagy más békés úton észszerű időn belül nem rendezhetők, e részes államok egyikének kérelmére választottbíróság elé terjesztik. Ha a részes államok a választottbírósági eljárás iránti kérelem benyújtásától számított hat hónapon belül nem tudnak megállapodni a választottbírósági eljárás megszervezéséről, a jogvita bármelyikük kérelmére a Nemzetközi Bíróság elé terjeszthető a Bíróság alapokmányának megfelelően.

3. Ezen Egyezmény aláírásakor, megerősítésekor, elfogadásakor vagy jóváhagyásakor, illetve az ahhoz való csatlakozáskor mindegyik részes állam nyilatkozhat arról, hogy e cikk (2) bekezdésének rendelkezéseit magára nézve nem ismeri el kötelezőnek. A többi részes államot nem köti e cikk (2) bekezdésének rendelkezései azon részes állam tekintetében, amely ilyen fenntartással él.

4. Az a részes állam, amely e cikk (3) bekezdése szerint fenntartással él, az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkárához intézett értesítés útján bármikor visszavonhatja e fenntartást.

64. cikk

Aláírás, megerősítés, elfogadás, jóváhagyás és csatlakozás

1. Ezen Egyezmény 2025 októberében Hanoiban (Vietnám) nyílik meg minden állam előtt aláírásra, azt követően pedig az Egyesült Nemzetek New York-i székhelyén 2026. december 31-ig lesz aláírható.

2. Ezen Egyezmény regionális gazdasági integrációs szervezetek előtt is nyitott aláírásra, feltéve, hogy az ilyen szervezetek legalább egy tagállama már aláírta ezen Egyezményt e cikk (1) bekezdésének megfelelően.

3. Ezen Egyezmény megerősítéshez, elfogadáshoz vagy jóváhagyáshoz kötött. A megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratokat az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkáránál helyezik letétbe. Regionális gazdasági integrációs szervezet akkor helyezheti letétbe megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratát, ha legalább egy tagállama már megtette ezt. E szervezet a megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratában nyilatkozik az ezen Egyezményben szabályozott ügyek tekintetében fennálló hatásköréről. E szervezet a hatáskörét érintő bármilyen lényegi változásról a letéteményest is tájékoztatja.

4. Ezen Egyezményhez csatlakozhat bármely állam, illetve bármely olyan regionális gazdasági integrációs szervezet, amelynek legalább egy tagállama már ezen Egyezmény részes fele. A csatlakozási okiratot az Egyesült Nemzetek főtitkáránál helyezi letétbe. A csatlakozáskor a regionális gazdasági integrációs szervezet nyilatkozik az ezen Egyezményben szabályozott ügyek tekintetében fennálló hatásköréről. E szervezet a hatáskörét érintő bármilyen lényegi változásról a letéteményest is tájékoztatja.

65. cikk

Hatálybalépés

1. Ezen Egyezmény a negyvenedik megerősítési, elfogadási, jóváhagyási, illetve csatlakozási okirat letétbe helyezésétől számított kilencvenedik napon lép hatályba. E bekezdés alkalmazásában a regionális gazdasági integrációs szervezet által letétbe helyezett okiratot nem lehet az adott szervezet tagállamai által letétbe helyezett okiratokon felül számításba venni.

2. Az ezen Egyezményt a negyvenedik erre vonatkozó okirat letétbe helyezése után megerősítő, elfogadó, jóváhagyó illetve ahhoz csatlakozó államok vagy regionális gazdasági integrációs szervezetek számára ezen Egyezmény a vonatkozó okirat adott állam vagy szervezet általi letétbe helyezésétől számított harmincadik napon vagy ezen Egyezmény e cikk (1) bekezdése szerinti hatálybalépésének napján lép hatályba attól függően, melyik a későbbi időpont.

66. cikk

Módosítás

1. Az ezen Egyezmény hatálybalépésétől számított öt év elteltével bármely részes állam javaslatot tehet módosításra, és továbbíthatja javaslatát az ENSZ főtitkárának, aki ezt követően közli a javasolt módosítást a részes államokkal és az Egyezmény részes államainak konferenciájával, hogy vizsgálják meg a javaslatot, és hozzanak határozatot arról. A konferencia minden tőle telhetőt megtesz annak érdekében, hogy a módosítást illetően konszenzusra jusson. A konszenzusra irányuló összes intézkedés eredménytelensége esetén és megállapodás hiányában a módosítás végső eszközként elfogadható a részes államok konferenciájának ülésén jelen lévő és szavazó részes államok kétharmados szavazattöbbségével.

2. A regionális gazdasági integrációs szervezetek a hatáskörükbe tartozó kérdésekre vonatkozóan ezen Egyezményben részes tagállamaik számával egyenlő számú szavazattal gyakorolják e cikk szerinti szavazati jogukat. E szervezetek nem gyakorolhatják szavazati jogukat, ha tagállamaik saját maguk élnek szavazati jogukkal, és ez fordítva is érvényesül.

3. Az e cikk (1) bekezdése szerint elfogadott módosítást a részes államoknak meg kell erősíteniük, el kell fogadniuk vagy jóvá kell hagyniuk.

4. Az e cikk (1) bekezdése szerint elfogadott módosítás mindegyik részes állam tekintetében 90 nappal azután lép hatályba, hogy az ilyen módosítást megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratot letétbe helyezi az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkáránál.

5. A módosítás a hatálybalépésekor kötelezővé válik azon részes államokra nézve, amelyek magukra nézve kötelezőnek ismerték el. A többi részes államra nézve továbbra is ezen Egyezmény és az általuk megerősített, elfogadott vagy jóváhagyott korábbi módosítások rendelkezései kötelezők.

67. cikk

Felmondás

1. Ezen Egyezményt az Egyesült Nemzetek Főtitkárához intézett írásbeli értesítés útján bármely részes állam felmondhatja. A felmondás egy évvel az értesítés főtitkár általi kézhezvételét követően lép hatályba.

2. A regionális gazdasági integrációs szervezet megszűnik ezen Egyezmény részes felének lenni, ha az összes tagállama felmondja az Egyezményt.

3. Ezen Egyezmény e cikk (1) bekezdése szerinti felmondása ezen Egyezmény jegyzőkönyveinek felmondását is maga után vonja.

68. cikk

Letéteményes és nyelvek

1. Ezen Egyezménynek a kijelölt letéteményese az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkára.

2. Ezen Egyezmény eredeti példánya, amelynek arab, kínai, angol, francia, orosz és spanyol nyelvű szövege egyaránt hiteles, az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkáránál kerül letétbe helyezésre.

A FENTIEK HITELÉÜL a kormányuktól megfelelő felhatalmazással rendelkező alulírott meghatalmazottak aláírták ezen Egyezményt.